

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

ORIYA Heart Book

ନବୀଷର ହୃଦୟ

COPYRIGHT

ISBN 0 - 908412 - 37 - 1

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)

ଯେ କେହି ପାପ କରେ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ କରେ, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନହିଁ ପାପ । ଆଉ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଜାଣ ଯେ, ସେ ପାପ ବନ୍ଧୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପାପ ନାହିଁ । ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ରହେ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ । ହେ ବସୁନ୍ଧରୀ, କେହି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ନକରୁ; ଯେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟେ । ଯେ ପାପ କରେ, ସେ ଶୟତାନ ଠାରୁ ଜାତ, କାରଣ ଶୟତାନ ଆରମ୍ଭରୁ ପାପ କରି ଆସୁଅଛି । ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଭୀଷଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ଯେ କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗଜ ତାହାଠାରେ ରହେ । ଆଉ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ହେବାରୁ ପାପ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କିଏ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ କିଏ ଶୟତାନର ସନ୍ତାନ, ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆପଣା ଗ୍ରହଣ ପ୍ରେମକରେ ନାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ ।

(୧ ଯୋହନ ୩: ୪-୧୦)

ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଢ଼ତା

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନା ଶତ୍ରୁତାନର କାରଖାନା

(୧ମ ଯୋଦ୍ଧା ୩. ୪-୧୦)

ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ପାଠ କରିବା ସମୟରେ ଦୟାକରି ମନେ ରଖିବେ ଯେ, ଏହା ଏକ ଦର୍ପଣ ପୂରୁପ ଯହିଁରେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଅବିଶ୍ଵାସୀ ବା ବିଶ୍ଵାସପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଵ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ଯେପରି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ସେହି ରୂପେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାରିବେ ! ମନୁଷ୍ୟ ବାହ୍ୟରୂପ ଦେଖି, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେଖନ୍ତୁ (୧ ସାମୁୟେଲ ୧୬.୭)
 “ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଖ ପେଷା ନାହିଁ” (ରୋମୀୟ ୨.୧୧)

ଶତ୍ରୁତାନ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବ ଘାମାନଙ୍କର ପିତା । ସେ ଅନ୍ଧକାରର ରାଜା ଓ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୁତର ବେଶ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ପୂର୍ବକାଳ ପରି ଆଜିକାଲି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ ଓ କର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରିତରୂପେ ଢଳନା କରିଥାଆନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ, କାରଣ ଶତ୍ରୁତାନ

ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତର ରୂପ ଧାରଣ କରିଥାଏ । (କରୁଣୀ ୧୧.୧୩-୧୪) । ଏହି ଇଡ଼ ଜଗତର ଅଧିପତି ଶୟତାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଓ ମନକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଛି ଯେ, ଈଶ୍ଵର ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ତା ଯାଣୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଛାଡ଼ି, ତଦ୍ୱା ସେମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ପାପୀ ଓ ଅବଶ୍ୟାସୀ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ ଓ ମୂଢ଼ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତିଙ୍କ ଆତ୍ମାହାସ ସେମାନେ ଚାଲିଛନ୍ତି (ଏଫିସୀସୀ ୨.୨) । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପତିତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସଚେତନ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ପଥରେ ଯେ ସେମାନେ ଧାବମାନ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ । ଯେ କହେ, “ମୋର ପାପ ନାହିଁ ସେ ନିଜକୁ ଭଣ୍ଡାଉଛି । “ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଅ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ” (୧ ଯୋହନ ୩.୮) । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତିକାଧୀକର ଯେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯିବ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ଯେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ” (ଯାକୁବ ୪.୭-୮) ।

ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ପାଠ କରି ଓ ଚର୍ଚ୍ଚାଗୁଡ଼ିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆପଣ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବେ । ନିଜର ହୃଦୟର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ନିଜର ପାପକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତୁ । “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ ନାହିଁ, ଏହା ଯଦି କହୁଁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରୁଁ, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । ଯଦି ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ଵୀକାର କରୁଁ, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପପତ୍ତା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜୀର କରିବାକୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି” (୧ ଯୋହନ ୧: ୧-୧୦) ।

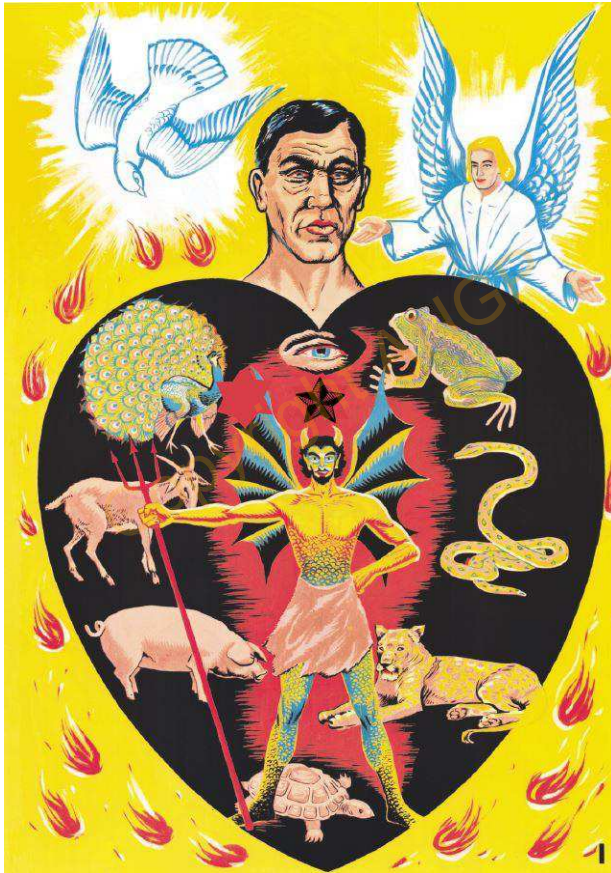
“ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ।”

ଆପଣ ହୃଦୟ ଶୟତାନ ନକୃତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉଛନ୍ତି । ଆପଣ ପାପ ନ ହେଲେ ଈଶ୍ଵର ଏହି ଦୁର୍ଘଟକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ସେବା ନିଶ୍ଚୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ପାପ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆଧିପତ୍ୟ କରୁଥାଏ ତେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତୁ । ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଆଗମନ କରିଥିଲେ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ । ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ, ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ ତ୍ରଷ୍ଟପତ୍ତି ଓ ଲୁକାୟିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ କର୍ମସୂଚକ ଜାଣନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଲୁଚିବା ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ, “ଯେ କର୍ଣ୍ଣ ରୋପଣ କଲେ, ସେ କି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ? ଯେ ଚକ୍ଷୁ ଗଢ଼ିଲେ, ସେ କି ଦେଖିବେ ନାହିଁ ?” (ଗୀତସଂହିତା ୯୪: ୪) “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ସିଦ୍ଧ ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ୍ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପୃଥିବୀର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼େ” ! (୨ କୋରିନ୍ଥୀ ୧୨: ୯), “ମନୁଷ୍ୟର ମାର୍ଗପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅସ୍ତ, ଓ ସେ ତାହାର ସବୁ ଗତି ଦେଖନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଅଧର୍ମାତ୍ମାଗଣ ଲୁଚି ପାରନ୍ତି, ଏପରି ଅନ୍ଧକାର ଓ ମୃତ୍ୟୁ-ଶ୍ଵାସ ନାହିଁ ।” (ଆସୁବ ୩୪: ୨୧-୨୨) “ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଶ୍ଵାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ୍ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲେ ।” (ଯୋହନ ୨: ୨୪) ।

ତେଣୁ “ଯାହାର ଅପରାଧ କ୍ଷମା, ଯାହାର ପାପ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ଅଛି, ସେ ଧନ୍ୟ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ପ୍ରତି ଅଧର୍ମର ଆରୋପ ନ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାର ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରକାଶନା ନାହିଁ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” (ଗୀତସଂହିତା ୩୨: ୧-୨) । ଗୀତସଂହିତା ୫୧ ମଧ୍ୟ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଅଛନ୍ତି, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭରଣସ୍ତ୍ର ଲୋକ

ସମସ୍ତେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାମ ଦେବ ।”
(ମାଥୱ ୧୧:୨୮) ।

ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ର

ଏହା ଏକ ପରିସାଧ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଜାଗତିକମନା ଲୋକର ଚିତ୍ର,
ବାଇବେଲରେ ଯାହାକୁ ପାପୀ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରା ହୋଇଛି,

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଜଗତର ଅଭିଳାଷ ଓ କାମନା ବାସନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ଏହି ଚିତ୍ତ ତାହାର ପ୍ରତିଛବି । କ୍ଷୀଣ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ରକ୍ତମ ଚକ୍ଷୁ ମତୁଆଳ-ପଣର ଦୃଶ୍ୟ, ଯାହା ହିତୋପଦେଶ ୨୩-୨୯-୩୩ ପଦରେ ଲେଖା ଅଛି, “କାହାର ହାହାକାର ? କାହାର ଓକାର ? କାହାର କଳି ? କାହାର ବକାବକ ? କାହାର ଅକାରଣ କ୍ଷତ ? କାହାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ଷୁ ? ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାନରେ ବହୁ କାଳ ବସି ଥାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମିଶ୍ରିତ ସୁର ଲେଡ଼ ବୁଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ରକ୍ତସ୍ନା ହେଲେ, ଓ ପାସରେ ଚମକାଇଲେ, ଓ ସଦୃଶ ଗଳାଧାରକରଣ ହେଲେ ତୁମେ ତାକୁ ଅନାଥ ନାହିଁ । ଶେଷରେ ତାହା ସର୍ପ ପରି କାମୁଡ଼େ ଓ କାଳ ସର୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଦଂଶନ କରେ । ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ପରସ୍ପୀକୁ ଦେଖିବ, ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ କୁଟିଳ କଥା କହିବ ।”

ଏହି ଚିତ୍ତରେ, ମସ୍ତକର ଠିକ୍ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ହୃଦୟଟି ଅବସ୍ଥିତ ଯାହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାପକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ହୃଦୟ ପାପର ବାସସ୍ଥଳୀ ଅଟେ । ଯେପରି ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କର ଭାବବାଣୀ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କହିଛନ୍ତି, “ଅନ୍ତଃକରଣ ସବୁଠାରୁ କପଟମୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପୀଡ଼ିତ, କିଏ ତାହା ଜାଣିପାରେ ?” (ଯିରିମିୟୁ ୧୭: ୯) ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଛନ୍ତି, “କାରଣ ଭିତରୁ, ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରୁ, କୁଚିନ୍ତା ବାହାରେ— ବେଶ୍ୟାଗମନ, ଚୈତ୍ୟ, ନରହତ୍ୟା, ବାଈରୁର, ଲୋଭ, ଦୁଷ୍ଟତା, ଶଠତା, କାମୁକତା, ଈର୍ଷାଦୃଷ୍ଟି, ନିନ୍ଦା, ଅହଙ୍କାର, ମୁର୍ଖତା, ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଭିତରୁ ବାହାରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଭ କରେ” (ମାର୍କ ୭: ୨୧-୨୩) ।

୧ । ମୟୁର:— ମୟୁରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରି ଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଚିତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ, ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ରୂପ ପାପ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ବହନକାରୀ

ଅଭିଷିକ୍ତ କରୁବ ଲୁପିଫର, ଯେ କି ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତ ଥିଲ ଗଦା ହେତୁ ପଠିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁତାମରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲ (ପିଶାଚପୁ ୧୪:୧୨-୧୭; ପିତ୍ରିକଲ ୨୮: ୧୨-୧୭) ।

ଗଦା ନରକର ଅତଳ ତଳରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଚଉନ୍ଦୁ ରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । କେତେକ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ପାଇଁ ଗଦା କରନ୍ତି । କେହି କେହି ଶିକ୍ଷାଦାୟୀ ହେତୁ ଗଦା କରିଥାନ୍ତି । କେତେ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଭାବରେ ଶାରିରୀକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଗୁଳତକ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଗଦା କରନ୍ତି । କେତେକ ରୁଣୁପୁଣୁ ଶରଣାଗ୍ର ଅଳଙ୍କାର, ଗଳାହାର ଓ ମୁଦି ପ୍ରଭୃତି ହେତୁ ଗଦା କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ପିଶାଚପୁ ୩: ୧୭-୨୪ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । କେତେକ ବଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଜ ଜଣୁ ଚରିତ, ସଭ୍ୟତା, ନୀତି ନୈତ୍ତ୍ୟତା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଗଦା କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଯେ, “ଉତ୍ତର ଅହକାଶମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରି ନମ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ” (୧ପିତର ୫:୫) ଉତ୍ତର ଅହକାଶ ଓ ଦାମ୍ଭିକତାକୁ ଦୂରୀ କରନ୍ତି (ହିତୋପଦେଶ ୮:୧୩) । “ଅହକାର ସର୍ବନାଶର ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ, ପୁଣି ଦାମ୍ଭିକ ମନ ପତନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ” (ହିତୋପଦେଶ ୧୬:୧୮) ।

୨ । ଗୁଗଳ- ଗୁଗଳ ଶାରିରୀକ ଅଭିଳାଷ, କୁଟିପ୍ପା, ବେଶ୍ୟାଗମନ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରର ପ୍ରତୀକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶେଷ ସମୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପାପ ସବୁ ଏପରି ବଢ଼ି ଯାଇଛି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁ, ଯଥା, ଶେଷ ସମୟର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଓ ଗମୋଗର ସମୟର ଅବସ୍ଥା ପରି ହେବ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଆତ୍ମା ୩ ଜକଳ ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ହାତ ମୁଠାରେ ରଖିଛି ବା ଧର୍ମପତ୍ରପୁଣ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୃହାଣ୍ଡି ସୁଲ, ହସ୍ତେଲ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଧୂସକାଶ ଗଜ ମାନବଜାତିର ହୃଦୟରେ ସିନେମା, ଥିଏଟର, ଅଶିଳ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଓ

ନୀଳଗପ୍ତ ଶଠତାରେ ବୁଣା ହୋଇଛି ଯେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ପାପ, ତାହାକୁ ଆଧୁନିକ ମାତ୍ର ବା ସଭ୍ୟତା ବୋଲି ଧରା ହେଉଛି । ହଜର ହଜର ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସିନେମା ଓ ଉପନ୍ୟାସରୁ ଜୀବନର ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରି କେବଳ ଦୁଃଖ, ଲଜ୍ୟା ଓ ମନପ୍ଳାପରେ କାଳ ଅତିବାହିତ କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ସ୍ଥାନ ଓ ଅସତ୍ତ୍ଵ ଚରଣ ଅଭିନେତା ଓ ଅଭିନେତ୍ରୀମାନେ ହିଁ ଆଧୁନିକ ଯୁବ ସମାଜର ଆଦର୍ଶ । ନୃତ୍ୟଶାଳା ଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ରବିସ୍ଫାନତାର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥଳ । ଯୋଗେଷଂ (ଅ.ଦି ପୁସ୍ତକ ୩୯ ଅଧ୍ୟାୟ) ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଆଦର୍ଶ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରା ହେଉନାହିଁ । ଆର୍ଯ୍ୟକାର ଜିଲୁ ନାମକ ପରଜାତି ଅପଭ୍ରମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦେଇଅଥାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟ ଜଗତର ଅନେକ କିଛି ଶିଖିବାର ଅଛି । ବରୁର ଦିନରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ-ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ । ବ୍ୟଭିଚାର ସହିତ ଖେଳ ନ କରି ତାଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଈଶ୍ଵର କହନ୍ତି । “ବ୍ୟଭିଚାରଠାରୁ ପଳାୟନ କର । ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ପାପ କରେ, ତାହା ଶରୀରର ବହୁଭୂତ; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ, ସେ ଆପଣା ନିଜ ଶରୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ । ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଏହା କଅଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହଁ ।” (୧ କରନ୍ତୀ ୭: ୧୮-୧୯) । “ଯହ କୌଣସି ଲୋକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ; କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର, ସେହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭେମାନେ” (୧ କରନ୍ତୀ ୩: ୧୭) ।

୩। ଶୁକର— ଶୁକର ମତ୍ତୁଆଳ ପଣ ଓ ମେଟ୍ଟୁକତା ରୂପ ପାପର ପ୍ରତୀକ । ଏହା ଏକ ଅପବିତ୍ର ଜୀବ, ଅଶୁଦ୍ଧ ମଇଳା ପଦାର୍ଥ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ, ସେହିପରି ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ

ଅଶ୍ଳୀଳ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, କୁସୂଚ ଛବି, ବିକୃତ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଯାହା ପାଏ ତାହା ଉପଭୋଗ କରେ । ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଉତ୍ତରାଧିକାର ମନ୍ଦିର ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ, କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଅଶୁଭ ଖାଦ୍ୟ, ମନ୍ଦ ଅଭ୍ୟାସ, ଯେପରି ଧୂମ୍ରପାନ, ନାଶ, ଖଇନ, ଗଞ୍ଜେଇ, ଅଫିମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ଔଷଧ ବାମଦ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ଵାରା ଆଜି ଅପସର କରା ହେଉଛି । ଧୂମ୍ରପାନ ଓ ଅଫିମ ଦ୍ଵାରା ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଭାବରେ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଅଛି ତାହା କେବେ କଳ୍ପନା କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । କେବଳ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଶକ୍ତି ହିଁ ଏହି ଧୂମ୍ରପାନାଶକ ଓ ଶୟତାନର ଦାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରେ । ଅନେକ ନାମଧାରୀ ଧାର୍ମିକମାନେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼, ସିଗାରେଟ ପାନ କରି ଗୀର୍ଣ୍ଣା ବରକୁ ମଧ୍ୟ ଅପସର କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଧୂମ୍ରପାନର ଦୁର୍ଗତ ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ରୂପ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମନ୍ଦିରକୁ ଅପସର କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠି ନାହିଁ । ପ୍ରେରିତ ପାଠକ କହନ୍ତି, “କୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ…… ପସର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଏହା କଅଣ ନାଶ ନାହିଁ ? ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ଉତ୍ତର ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ ।” (୧ ଭରତୀ ଓ: ୧୮-୧୯; ୩. ୧୭) ।

ପ୍ରେଟ୍ଟକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦୃଶା କରନ୍ତି । ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅମ୍ଳେମାନେ ଖାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅମ୍ଳେମାନେ ବଞ୍ଚି ନାହାଁ । ସୁଧା ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ମାଂସିକ ଅଭିଳାଷ କେବେ ତୃପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । କମନା ସଦାକା କହେ, “ଦିଅ, ଦିଅ” ।

କାମନା କଦାପି ତୃପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ବାଇବେଲରେ ପୁସ୍ତକନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରେଟ୍ଟକ ଓ ମଦୁଆମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଯୋଗ୍ୟ (ଦ୍ଵିତୀୟ ଉଦ୍ଧାରଣ ୨୧. ୧୮-୨୧) । “ମଦୁଆଳ ଓ ପ୍ରେଟ୍ଟକ ଦରିଦ୍ର ହେବେ; ଶୁଣି ଘୂମା, ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାରଣା ପିନ୍ଧାଇବ ।” (ହିତୋପଦେଶ ୨୩: ୨୧; ୨୮; ୨) । ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ଜଣେ ପ୍ରେଟ୍ଟକ ଓ ଶାରିରୀକ ଅଭିଳାଷ ଦ୍ଵାରା ଚାଳିତ ଧନ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅକର୍ମ୍ୟ ଯଦ୍ଵାରା-

ଦାୟକ ନିକଳରେ ଯାଇ ପଡ଼ିଲ । ଆଉ ମତ୍ୟପାନ ରୂପ ମତ୍ୟ
 ଅଭ୍ୟାସର କଥା କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରଚଳନ
 ଏବେ ଅଧିକ ଯେ ଲୋକେ ଏହାକୁ ବଳ ହାଲୁକା ମନେ କରନ୍ତି ।
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏହା ପରିଷ୍କାର ରାଜ୍ୟରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ,
 କୌଣସି ମଦୁଆ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ସୁଗ
 ଶାନ୍ତ ନୁହେଁ, କନ୍ତୁ ମତ୍ୟ ବିଶେଷ, ଯାହା ମଦୁଷ୍ୟତ ମନକୁ ବିକୃତ
 କରନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ମତ୍ୟପାୟୀମାନେ ସ୍ଵାନ୍ତରୁର
 ଶେରସ୍ତ୍ର ବିଅନ୍ତୁ । ନିବୁର୍ଲିଆଙ୍କ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏପରି କି
 ନିରକୃତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରି ଆସନ୍ତୁ । “ଦ୍ଵାଷ୍ଠାରସ ନିପତ, ମତ୍ୟ କଳହ-
 କାସ; ଯେ କେହି ତଦ୍ଵାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ନୁହେଁ”
 (ହିତୋପଦେଶ ୨୦:୧) ।

ଯେଉଁମାନେ ମତ୍ୟ ତଥା ଓ ବିନୀ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
 ସମ୍ମୁଖରେ କୋଷୀ । ଈଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ଵାଷ୍ଠାରସ ପାନ
 କରନ୍ତୁ ସୁସହମି ଓ ମତ୍ୟ ମିଶ୍ଠିତ କରନ୍ତୁ କଲବାନ୍.....
 ସେମାନେ ସନ୍ତାପର ଶାସ୍ତ୍ର ।” (ପିଶାଭସ୍ତୁ ୫: ୨-୨୩) ।” “ଯେଉଁ
 ଜନ ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟାସୀର ଭଲକଥା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଶାନ
 କରନ୍ତୁ କିଏ, ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଆପଣାର ଦସ ମିଶାଇ ତାହାକୁ ମତ୍ୟ
 କରେ, ସେ ସନ୍ତାପର ଶାସ୍ତ୍ର” (ହବକ୍‌ବୁକ୍ ୨:୧୫), “ସେମାନଙ୍କ
 ଭେଦରେ ଗଣା, ଓ ନେକଲ, ତକର ଓ ଦଶୀ ଓ ଦ୍ଵାଷ୍ଠାରସ ଆଏ;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ସକାନ୍ତରୁକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଅବା
 ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତର କର୍ମ ସେମାନେ ତଦେତନା କରି ନାହାନ୍ତି”
 (ପିଶାଭସ୍ତୁ ୫: ୧୨), “ଅଧାର୍ମିକମାନେ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର
 ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭ
 ହୁଅ ନାହିଁ; ବ୍ୟଭିଚାର କି ପ୍ରତିମା ପୂଜକ, କି ପାଦଦାରିକ କି ସ୍ଵୀକୃତ
 ଆରାଧ୍ୟ କି ପୁନେପୁନକାସ୍ କି ଶ୍ଵେର କି ଧନଲୋଭ କି ମଦୁଆଳ କି
 ନିନ୍ଦକ କି ପରଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀ, ଏମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର
 ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ” (୧କରନ୍ନୀ ୭: ୯-୧୦) ।

ମାନବ ସ୍ଵଭାବର ପାପ ସବୁ ସୁସ୍ଥ । ତାହା ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଲା, “ବ୍ୟଭିଚାର, ଅଶୁଚିତା, କାମୁକତା, ପ୍ରତିମାପୂଜା, କୁହୁକ, ଶତ୍ରୁତା, ବିବାଦ, ଦ୍ଵେଷ, ହୋଧ, ସ୍ଵାର୍ଥପରତା, ଦଳଭେଦ, ମତଭେଦ, ଈର୍ଷା, ମଉତା, ରଙ୍ଗରସ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରକାର କର୍ମ ଗୁଡ଼ାକ... ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭଗ୍ନରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । (ଗୋଲଗପ୍ ୫. ୧୯-୨୧), “ଆଉ ଦ୍ରାଘାୟରେ ମଉ ନ ହୁଅ, ସେଥିରୁ ତ ଅତ୍ୟାଚାର ଜନ୍ମେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଅ”, (ପ୍ରିସ୍ତୀପ୍ ୫: ୧୮) ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପିତାପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, “କେହି ଯଦି ଚାହେଁ ତୁମ୍ଭେ, ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ” (ଯୋହନ ୭: ୩୭) । “ହେ ଚାହେଁ ଲୋକ ସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସ, ପୁଣି ଯାହାର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ସେ ଆସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, କଣ, ଓ ଭୋଜନ କର; ହଁ, ଆସ, ଅର୍ଥ ଓ ମୁକ୍ତ ବନା ଦ୍ରାଘାୟ ଓ ଦୁର୍ଗ୍ୟ କଣ” (ପିଣ୍ଡାଲପ୍ ୫୫.୧) । “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବ, ତାହା କେହି ପାନ କରବ, ସେ କେବେହେଁ ଚାହାଣ୍ଡି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବ, ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦାୟକ ଜଳର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସ୍ଵରୂପେ ତାହାଠାରେ ଉତ୍କଳ ଉଠୁଥିବ” (ଯୋହନ ୪. ୧୪) ।

୪। କଳ୍ପପତ୍ର — କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଲମ୍ବ୍ୟ, ଶାନ୍ତସୂଚିତା ଓ ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଘୋଷ । “ଅବିଶ୍ଵାସ ଯାଦୁମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପାପ ।” “ଅଳପୁତ୍ରୀର ବାଞ୍ଛିତ ବିଷୟ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ବଢ଼ାଏ; କାରଣ ତାହାର ହସ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ନାସ୍ତି କରେ । କେହି କେହି ହନୟାକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋଭ କରନ୍ତି” (ହିତୋପଦେଶ ୨୧. ୨୫-୨୭) । ପିତାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ଉପାଦେଇ ଜାତିକୁ କହିଥିଲେ, “ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଭଲମ୍ଭ କରିବ ନାହିଁ ।” ସାମୁଦ୍ରିକ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଭାବତଃ ଆଲମ୍ବ୍ୟ ପରାୟଣ ହୋଇ ଥାଏ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣପଣ କର ।” (ଲୁକ ୧୩. ୨୪), “ଯେ ଖୋଜେ, ସେ ସନ୍ତାନ ପାଏ;” (ମାଥୁର ୭: ୮) । “ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ

ବଳରେ ଆହାନ୍ତ ହେଉଅଛି, ପୁଣି ବଳରେ ଆତ୍ମମଣ୍ଡଳମାନେ ପରାତମରେ ତାହା ଅଧିକାର କରୁ ଅଛନ୍ତି” (ମାଧୁର ୧୧. ୧୨) ।

ପରମ୍ପରା ଓ ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଘାତପୁତ୍ରୀତାର ପରଶାମ ବିନାଶ । ଘାତପୁତ୍ରୀତା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗର୍ଭୀର ବିଷୟ ସବୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ, ଅତୀତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ଫଳ ଲଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରେ, ବରଂ ବିନାଶ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ନାଏ । ଈଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ହୃଦୟ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଶୟତାନ କହେ, “ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କଅଣ ଦରକାର ? କାଲି ବା ଅନ୍ୟ ସୁବିଧା ସମୟରେ କରିବ” । ବୋଧହୁଏ ସେ ସମୟ ଆଉ ଅପଣିକ ଜୀବନରେ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଆପଣ ପରମ୍ପରା ବିଘ୍ନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଘ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ । ଈଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ଆଜି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦାଣ୍ଡ ଶୁଣି…… ଆପଣ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ ନ କର ” (ଏବ୍ରୀ ୩: ୭-୮) । ଏହିପରି ଅନେକ ଲୋକ ପରମ୍ପରା ଲାଭ କରିବ ପାଇଁ ସୁବିଧା ସମୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କେବେ ଆସି ନାହିଁ । ସେମାନେ ବିନାଶ ପଥରେ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା କାଲି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପିଠିରେ ଥିବା ଅର୍ଦ୍ଧଗୋଲକୃତ ଚମଡ଼ା ଖୋଲକୁ ଯାଦୁକରମାନେ ଯାଦୁକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ କଳ୍ପିତ ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ବା ଭାଗ୍ୟକଥନରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ପାପକୁ ବୁଝାଏ । ଆନୁମନେ ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷା, ଅସୁସ୍ଥତା, ପ୍ରତିକୂଳ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ୁ, ପ୍ରିୟଜନମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛେଦ ବ୍ୟଥା ହୃଦୟକୁ ଘାରି ପକାଏ ସେ ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରି ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ

ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । “ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟର ଗତି ପ୍ରୀତିକୃତ ହୁଏ” (ଗୀତ ସଂହିତା ୩୭: ୨୩) । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଅଣ କେହି ପୀଡ଼ିତ ? ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୈଳ ମଖାଇ ତାହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଡ଼ୋଇବେ; ଆଉ ଯଦି ସେ ପାପ କରନ୍ତାଏ, ତାହାଙ୍କେଲେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରାଯିବ । ଅତଏବ ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣାର ପାପ ସ୍ଵୀକାର କର, ପୁଣି ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରେ” (ଯାକୂବ ୫: ୧୪-୧୬) । “କାଗଣ ପୁତ୍ର ହିରୁ, କି କି ପଶୁମ ହିରୁ, କି ଅବା ବକ୍ଷିଣ ହିରୁ ଭଲଭି ଆସେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ବସୁରକଣ୍ଠ ଅଟନ୍ତି; ସେ ଏକକୁ ଅବନତ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି” [ଗୀତସଂହିତା ୨୫: ୭-୭] । ଈଶ୍ଵର ଇସ୍ରାୟେଲ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, “ସେଠାରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କି ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇବା ଲୋକ, ଅବା ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ, ଶୁଭ୍ରଶୁଭ୍ର ବାଘ, କି ଗଣକ, କି ମାୟାକ, କି ମୋହକ, କି ଭୁକ୍ତପୁତ୍ର, କି ଗୁଣୀ, କି ପ୍ରେତ ପରମଣୀ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ଯେତଦ୍ଵାରା ସେ କେହି ଏପରି କର୍ମ କରେ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୁଃଖପାତ୍ର” [ଦ୍ଵିତୀୟ ବିକରଣ ୧୮: ୧୦-୧୨] । “କୁହୁରମନେ, ମାୟାକ, ବ୍ୟଭିରୁଣ, ନରଦାତକ, ଚଳମାପ୍ତକ, ପୁଣି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରିୟ ଓ ମିଥ୍ୟାଗୁଣ୍ୟମାନେ ବାହାରେ ରହିବେ” [ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୫] । ଆପଣ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ, ଗଣକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ନାହିଁ, ବା ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାପରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ । “ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ” [ଲୋକାୟ ୧୯:୩୧], “ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ଯେଉଁ ଭୁକ୍ତକଥା ଓ ଗୁଣିମାନେ ଗଣ ଗଣ ଓ ପୁସ୍ ପୁସ୍

କରି କହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କର; [ତୁମ୍ଭମାନେ କୁହ]
ଲୋକମାନେ କଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବେ
ନାହିଁ ? ସେମାନେ କଣ ଜାଣିତମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ମୃତମାନଙ୍କର
ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବେ ? ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରମାଣ ବାକ୍ୟରେ ଅନୁକ୍ଷଣ କର ।
ଯେବେ ସେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କଥା ନ କହନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ
ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅରୁଣୋଦୟ ନାହିଁ [ସିଣାଇୟ ୮.୧୯-୨୦] ।

ଏହି ଗ୍ରେଟ ବହିଟିକୁ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଈଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟ
ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଆପଣ ପାପରୁ ମନ
ପୋଷାଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଆପଣଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ କଳ୍ପପରି ଆତ୍ମା ଅଛି ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଖୋଜି କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି ଓ ଆପଣଙ୍କ
ହୃଦୟକୁ ଉତ୍ସାହୀତ କରାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି କଥା
ଉଠୁଛି, “ମୁଁ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୁଏ, ତେବେ ମୋର ସୁକାଳ,
ବଳୁଗଣ ଓ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ କଣ କହିବେ ? ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଯୀଶୁରେ ଥିବା ଅପରିମେୟ ଧନ, ଅମୃତ ଖାନ୍ତି, ଅକର୍ଣ୍ଣମୟ ଆନନ୍ଦ,
ଗୌରବ, ଆନନ୍ଦମୟ ଅମର ଜୀବନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ଚିନ୍ତା ନ କରି
ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ଯେଉଁ ସବୁ
ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ
ଅଧିକ ମନଯୋଗୀ ହେବାରୁ, ଶୟତାନ ମନୁଷ୍ୟର ଉପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଉପ
ଦେଖାଇ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାସର ଶୁଖିଳରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖୁଛି । କିନ୍ତୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଥିଲେ ଯେପରି “ମୃତ୍ୟୁର ଉପରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାକଜ୍ଞୀବନ
ଦାସରୁ ବନ୍ଦନରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି”
(ଏକା ୨: ୧୫) । ଏଣୁ ଦୀର୍ଘସୂଚିତାର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟକୁ
ଏପରି କଠିନ କରୁଛି ଯେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା କଳ୍ପପରି ଉପର
ଖୋଲି ପରି ଶକ୍ତ ନ ହୁଏ ।

୫ । ଚିତାବାଦ— ଚିତାବାଦ ଖୁବ୍ ଖୋଧୀ ଓ ହିଂସ୍ର ପଶୁ ।
ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଘଣ୍ଟା, ରାଗ ଓ ଉଦ୍ଭିତ ସ୍ଵଭାବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ

ସାମାନ୍ୟ କାରଣରେ ନରହତ୍ୟା କରିଥାଏ । ଆପଣ ହୁଏତ କିଛି କ୍ଷଣ
 ଚେଷ୍ଟା କରି ନିଜର ବଦ୍‌ମେଜାଜକୁ ବଶରେ ରଖି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
 ସୁଦୃଢ଼ ପାଇଲେ ତାହା ଉତ୍ସୁକର ରୂପ ଧାରଣ କରେ । ଏହାକୁ
 ସ୍ତ୍ରୀକାତ କରି ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯାଶୁକ ଶରଣାପନ୍ନ ହେବା
 ସଦାପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାୟ । “ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତି ଭରତ୍ର ହୁଅ
 ନାହିଁ” (ଆଦି ୪୫-୫) । “ହେଧରୁ ଷନ୍ତ ହୁଅ ଓ କୋପ ତ୍ୟାଗ
 କର; ଆପଣାକୁ ଭରତ୍ର କରନାହିଁ, ତାହା କେବଳ ଦୁଷ୍ଟମି କରିବାକୁ
 ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ” (ଗୀତ ସଂହିତା ୩୭. ୮) କୋପ ଦୁରନ୍ତ, ଓ ହେଧ ପ୍ରଳୟ-
 କାରୀ; ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଜାଳା ଆଗରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇ ପାରେ ?”
 (ହିତୋପଦେଶ ୨୨.୪) । “ହେଧ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ
 ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ହେଧ ଅବସ୍ଥାନ
 କରେ” (ଉପଦେଶକ ୭.୯; ୧୧.୧୦) । “ହେଧ, ରାଗ ହିଂସା, ନନ୍ଦା,
 ମୁଖରୁ କୁର୍ତ୍ତିତ ବାକ୍ୟ, ଏହିସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର” (କଲସୀ ୩.୮),

ଅନେକ କାପୁରୁଷ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବା ପ୍ରତିଶୋଧ
 ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବାକୁ ମନ୍ଦ୍ୟପାନ କରି ଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
 ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାଗସର୍ପର ଗରଳ, ଓ କାଳ ସର୍ପର ହୃଦ
 ବିଷ” [ଦ୍ଵିତୀୟ ଭବରଣ ୩୨:୩୩] ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପାପରେ
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରହିଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି । ଯାଶୁ କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମ ତୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ପ୍ରେମ
 ତର୍କିବ,” ଯଦି ଆତ୍ମେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଅପରାଧମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରୁ,
 ତେବେ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପମକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା
 କରି ଅଛନ୍ତି । ଏକ ଜିଦିଆ ଓ ବଚସାପ୍ରିୟ ଉଭୟେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ଦୃଶ୍ୟ । ଯୁଦ୍ଧ ଓ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଅଭିଳାଷ ହୃଦୟରୁ ଦୂର କରିବା
 ପାଇଁ ନିତ୍ୟସ୍ମାର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତି ହୃଦୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଉଚିତ ।

୭ । ସାପ—ସାପ ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନରେ ହୁବାକୁ ଭୁଲଇ ଉତ୍ତର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମଧୁର ସମ୍ପର୍କ ଓ ସହକୃତା ଥିଲା ତାହା ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲା । ଯେହି ପଠିତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଲୁପ୍ତପାତ୍ର ବା ଶୟତାନ, ଆଦମ ହବାଙ୍କର ଉତ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ମିଳନକୁ ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଦେଖି ଈର୍ଷାନୂତ ହେଲା । ଏହି ପୌଷାତକ ଈର୍ଷା ଓ ହିଂସାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟର ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ କରେ ! ଈର୍ଷା ବା “ଅନ୍ତଃକର୍ମାଳା ପାତାଳ ପରି ନିଷ୍ଠୁର” [ପରମଶାଫ ୮:୭], ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ନରହତ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ବ୍ୟାଧିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ବେଶୀ ଦେଖା ଯାଇ ଥାଏ । ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଜୀବନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଅବପ୍ରମାଣ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇ ଥାଏ । ଏପରି କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିପୁନ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ, ପ୍ରଭୃତ ଓ ପୁରୋହିତଗଣ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାର ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈର୍ଷା ଓ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହୁଏ । ଏଣୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିପୁନ କର୍ମଗଣ ସବଦା ସତର୍କ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯେଉଁ ଐଶ୍ୱର୍ୟକ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେତନ କରି ଥାଆନ୍ତି, ସେଥିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର ନଭୁବା ପାଶବିକ ଈର୍ଷାରେ ସେମାନଙ୍କର ଐଶ୍ୱର୍ୟକ ସେବାର ଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

୭ । ବେଙ୍ଗ—ମାଟି ଖାଏ । ବେଙ୍ଗ ଲୋଭ ଓ ଧନାସକ୍ତି ରୂପ ପାପକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦର ମୂଳ [୧୭ମୋଥ ୭:୧୦] । ଆର୍ଯ୍ୟ କା ମହାଦେବର କଳ୍ପେ ନାମକ ଦେଶର ବେଙ୍ଗମାନେ ଉଚ୍ଚ ଖାଇ ଖାଇ ପେଟ ପାଟି ମରି ଯାଆନ୍ତି । ଲୋଭ ଲୋଭ କେବେ ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସତ୍ତ୍ୱ ବା ଅସତ୍ତ୍ୱ ଉପାୟରେ ଏହି ଜଗତର ଅନ୍ଧାର ଧନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

କରେ, ଯାହାକୁ ଖାଟ ଓ କଳଙ୍କ ଖାଇଯାଏ । ଯୀଶୁ ନିଜେ କହିଥିଲେ, “ଯେଉଁଠାରେ ଖାଟ ଓ କଳଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ କରେ, ପୁଣି ରୋରମାନେ ସିନ୍ଧୁ କାଟି ରୋରି କରନ୍ତି, ଏପରି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନସଞ୍ଚୟ କର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଖାଟ ଓ କଳଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ନ କରେ ଏବଂ ରୋରମାନେ ସିନ୍ଧୁ କାଟି ରୋରି ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର, କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ, ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭର ମନ” (ମାଥୁର୍ ୬. ୧୯-୨୧) । ସୁନା, ରୂପା, ମୁଲ୍ୟବାନ ପଥର ଓ ପେଣାକ ପ୍ରଭୃତି ଲୋଭ କରି ଆଖନ ସପରିବାରରେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା [ସିଦ୍ଧୋଶୁୟ ୭ ଅଧ୍ୟାୟ] । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଶିଷ୍ୟ ଇଷ୍ଟରପୋଥ ସିଦ୍ଧିଦା ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧରଣ ଦେଇ ଥିଲା ଓ ନିଜେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲା । ଟଙ୍କା ପଇସା ବା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମନ ଦୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଲାଲସା ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିନାଶ ପଥରେ ନେଇଯାଏ ।

ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ଶ୍ରେଣୀର ହଜାର ହଜାର ନରନାରୀ ଜୟାଖେଳ ପ୍ରଭୃତିରେ ପ୍ରଚାର ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଧନା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଅନେକେ ରୋରି, ନରହତ୍ୟା ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଧନାଶକ୍ତି ଓ ଲୋଭର ଅନେକ ସଙ୍ଗୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଯଶଲପ୍ତ୍ୟା, କ୍ଷମତା ପ୍ରିୟତା । କ୍ଷମତା ପ୍ରିୟତା ମଧ୍ୟ ସଜନେତକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ବା ଧର୍ମ ସମୁଦ୍ଧାୟ ସମ୍ପା । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହନ୍ତି “ସାବଧାନ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଲୋଭରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ, କାରଣ ଜଣେ ଲୋକର ଲାଭନ ଚାହାର ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ” (ଲୁକ ୧୨: ୧୫) । ଜଣେ ଧନା ନିବୋଧର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏଠାରେ ଦିଆ ହେଲା, “ଜଣେ ଧନା ଲୋକର କ୍ଷେତରେ ବହୁତ ଫସଲ ହେଲା । ସେଥିରେ ସେ ମନେ ମନେ ବିବେଚନା କରି କହିଲା, କଅଣ କରିବ ? କାରଣ ମୋହର ଫସଲ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ସେ କହିଲ, ଏହା କରିବ; ମୋର ଅମାର ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ବନ୍ଧ ବନ୍ଧ କରି ତୋଳିବ ଓ ସେ ସବୁରେ ମୋର ଶସ୍ୟ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବ, ଆଉ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରାଣକୁ କହିବି, ରେ ପ୍ରାଣ, ଅନେକ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ତୋର ବହୁତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି, ବିଶ୍ରାମ କର, ଭୋଜନ କର, ଆମୋଦ କର; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ତାହାକୁ କହିଲେ, ସେ ନିବୋଧ, ଆଜି ରାତିରେ ତୋର ପ୍ରାଣ ତୋ ଠାରୁ ନିଆ ଯିବ; ସେଥିରେ ତୁ ଯାହା ଯାହା ଆପ୍ତୋଜନ କରିଅଛୁ, ସେହିସବୁ କାହାର ହେବ ? ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଧନା କୁହେଁ, ତାହା ପ୍ରତି ଏହିପରି ଘଟେ” (ଲୁକ ୧୨:୧୭-୨୧) । “ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ନିଜ ଜୀବନ ହରାଏ ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ ?” (ମାର୍କ ୮:୩୬) । “କଅଣ ଖାଇବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ, କି ଅବା କଅଣ ପିନ୍ଧିବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ ।…… ବରଷ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହିଆଯିବ ।……କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କର ଧନ ସେହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ” (ଲୁକ ୧୨: ୨୨-୩୪) ।

୮ । ଶୟତାନ:— ଶୟତାନ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଣୀ ଓ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବାଣୀମାନଙ୍କର ପିତା, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରି ତାହାକୁ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ । ଯୀଶୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଶୟତାନ ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ କାମନା ସାଧନ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନର-ଦାତକ, ଆଉ ସେ ସତ୍ୟର ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଠାରୁ କହେ ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଣୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଣୀର ପିତା” । (ଯୋହନ ୮:୪୪) । ଗ୍ରେଟ ମିଛ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ମିଛ ପରି ମନ । କହିବା ଲେଖିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଆଚରଣ କରନ୍ତୋର ଥାଏ ।

କପଟିମାନେ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, କାରଣ ସେମାନେ ଯାହା ନୁହଁନ୍ତି ତାହା
 ଛଳନା କରିଥାନ୍ତି । ଈଶ୍ଵର ମିଥ୍ୟାକହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପ୍ତାନ
 ମାନେ ମଧ୍ୟ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (କିରୀ ୧.୨) । “ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କର ସଫଭଗିତା ଅଛି, ଏହା କହି ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ
 ଆଚରଣ କରୁଁ, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଆଉ ସତ୍ୟ
 ଆଚରଣ କରୁ ନ ଥାଉଁ ।” (୧ଯୋହନ ୧:୭) । “କୁକୁରମାନେ,
 ମାୟାବା, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ନରଦାତକ, ପ୍ରତିପାପକ, ପୁଣି ମିଥ୍ୟାପ୍ରିୟ ଓ
 ମିଥ୍ୟାଗୁଣ୍ଠମାନେ କାହାରେ ରହିବେ ।” ପ୍ରକାଶିତ ୨୨.୧୫) । ଈଶ୍ଵର
 ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି (ହିତୋପଦେଶ ୭.୧୭-୧୯)

୯ । ତା:— ତାର ମଣିଷର ବେକର ପ୍ରଣାଳୀ । ଏଠାରେ
 ଏହା ମନ୍ଦାଚରଣ ହେବୁ କଳଙ୍କିତ, ଅବରତ ପାପରେ ଲିପ୍ତ ରହିବାରୁ
 ଅନ୍ଧହୋଇ ଯାଇଛି, ତେଣୁ ବପ୍ରଶାମୀ ଓ ମୃତ ସଦୃଶ ଅଟେ । ନିଜର
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେବାର ଶକ୍ତି ହରାଇଛି । ଏହା
 କେବେ କେବେ ଶାନ୍ତ ଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ପଡ଼େ ।
 କେବେ ଦୋଷୀକୁ କ୍ଷମା ଦିଏ କେବେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ଦୋଷୀ କରି ଥାଏ ।
 ଏହା ତପ୍ତ ଲୋଡ଼ି ହାରା ହରା ହୋଇଛି, ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ
 ଅନୁଭୂତିକୁ ହରାଇଛି, ତୁଳୁ ଆତ୍ମା ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ଶିଖାରେ ମନୋ-
 ନିବେଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ଛଳନା କରି ମିଥ୍ୟା କହି ବିଶ୍ଵାସରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି
 ଯାଇଛି । (୧ ତିମୋଥୁ ୪.୧-୨)

୧୦ । ଚକ୍ଷୁ:— ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ହୃଦୟର ସମସ୍ତ ବସତୁ
 ଦେଖି ପରେ । ତାଙ୍କ ଆ ଜ୍ଞାନକୁ ଚକ୍ଷୁରୁ କିଛି ଲୁଚି ପାଏ ନାହିଁ,
 ତେଣୁ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଚିନ୍ତା ଓ ସଙ୍କଳ୍ପ ଜାଣନ୍ତି
 ଏବଂ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ଅନ୍ଧକାର ମୟ ରାସିରେ, ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ,
 ଗଭୀରତମ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ହେଉନା କାହିଁକି, ଆପଣ
 ଯଦି ମନ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତଥାପି ଈଶ୍ଵର ତାହା ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।

(ମୁହିଁ ଯେପରି ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏହି ଚିତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକରେ ଚକ୍ଷୁ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟର କଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି) ।

୧୧ । ଅଗ୍ନିବତ୍ କହ୍ନା:— ମଣିଷ ହୃଦୟର ଚାରି ପାଖରେ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଅଗ୍ନିବତ୍ କହ୍ନା, ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗର୍ଭର ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଈଶ୍ଵର ପାପକୁ ଦୃଶା କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାପୀକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ପାପୀର ମରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଅନୁତାପ କରି ଫେରି, ବଞ୍ଚେ, ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଜଣେ ପାପୀ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମହା ଆନନ୍ଦ ହୁଏ । କ୍ଷୁଦ୍ର କହ୍ନା ଯାଶୁଶ୍ରୀଶ୍ଵଙ୍କ ରକ୍ତର ନିଦର୍ଶନ, “ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମେହଶାବକ ଯେ ଜଗତର ପାପ ବନ୍ଧି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ।”

୧୨ । ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ :— ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛି । ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ପାପ ଭାବରେ ଭାବନାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ଵର କଥା କହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଓ ପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

୧୩ । କପୋତ :— କପୋତ ପବନ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତୀକ; ଯେଉଁ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା ମଣିଷକୁ ଶାନ୍ତ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ଭୟର ବିଷୟରେ ଚେତନା ଦିଏ । ଏଠାରେ ପବନ ଆତ୍ମା ମଣିଷର ହୃଦୟର ବାହାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ପାପମୟ ହୃଦୟରେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଏହି ଚିତ୍ତ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ, ତେବେ ହିନ୍ଦନ କରୁ କରୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ହୃଦୟକୁ ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବ୍ୟୋଧି ଆପଣ ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରିବ । “ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।” ଈଶ୍ଵର ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ, ହଁ,

ସେ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରିକର୍ତ୍ତନ କରି, ନୂତନ ହୃଦୟ ଓ ନୂତନ ଆତ୍ମା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବିଗଦ ଭାବରେ ଦୃଶ୍ୟ ବିସରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ହୋଇଛି ।

ଦ୍ଵିତୀୟାବସ୍ଥା

ଏହା ଜଣେ ଅନୁଭବ ମଣିଷର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା, ଯେ ଶୁଭର ଅନୁଭବନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ

ବାକ୍ୟରୂପ ଭରବାଣି ଧାରଣ କରିଅଛି, ଯାହା “ଜୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧକ, ପୁଣି ଦି'ଧାର ଖଡ୍ଗ ଠାରୁ ଖସିଗଲେ, ଆଉ ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୃତି ଓ ମହାର ବିଚ୍ଛେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଭ୍ରମଣ ଏବଂ ହୃଦୟର ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାବର ସ୍ତମ୍ଭ ବିଚ୍ଛେଦ ଅଟେ । (ଏକା' ଷଃ. ୧୨) । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି ଯେ, “ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ”, ଏବଂ “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଯେ ଅରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ, ଆଉ ତାହା ଫଳେ ବିଚାର ନରୂପିତ ଅଛି” (ଏକା. ୯. ୨୭) । ଆଉ ବିଚାର ପରେ ପାପୀ ଓ ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗରଜ ପ୍ରକୃତିକ ହୃଦରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ।

ଦୁଇ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ମଣିଷର ଖସୁଣ ଅଛି । ମୃତ୍ୟୁ ଯେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ତାହା ପାପୀକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି । ଯେଉଁ ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଏତେ ପ୍ରେମ କରୁଁ, ଯାହା ପାଇଁ ପୋଷାକ ପସର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଁ, ଯାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟରେ ପରିଚ୍ଛୁ କରୁଁ, ନାନା ସଜ୍ଜାରେ ସଜାଉ, ଯାହାର ଅଭିଳାଷ ଓ ଆକାଂକ୍ଷା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁ, ତାହା ଦିନେ ଧୂସ ପାଇବ, ଖଟ ଖାଇ ଯିବ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରି ଅନନ୍ତ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିବ, ଏବଂ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏଠାରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଦେଖୁ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟଟି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟପ୍ରତି ମନଯୋଗ ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରତି ନିଜର ହୃଦୟ ଖୋଲିଛି । ପରସ୍ତ ଆତ୍ମା ଅନ୍ଧକାର ଓ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମହରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଲୋକ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅନ୍ଧକାର ନିଶ୍ଚୟ ପଳାଇବ । ପାପରୂପ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ

ଯେପରି ଦେଖା ଯାଉଛି, ସେହିପରି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ
 ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ
 ସକଳ ଦୂର ହୋଇ ଯିବ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ;
 ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଁ ଅନ୍ଧକାରରେ
 ଭ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ (ଯୋହନ ୮: ୧୨) । ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟର
 ଅନ୍ଧକାରକୁ ନିଜ ଚେଷ୍ଟା ଦ୍ଵାରା, ଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା, ବା ମନୁଷ୍ୟ କଲ୍ପିତ
 କୌଣସି ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା କଦାପି ଦୂର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ
 ସହଜ, ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ଦ୍ରୁତ ଫଳପ୍ରଦ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି
 ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃକୁ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
 ଦେବା, ତେବେ ପାପରୂପ ଅନ୍ଧକାର ଦୂରଭୂତ ହେବ ।
 ଅନ୍ଧାର ଗତିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରଣଣ ଆନୁମାନଙ୍କୁ କିଛି
 ଆଲୁଅ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ଅନ୍ଧକାର ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଆଲୋକମାଳା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଧାମକତାର ସୂର୍ଯ୍ୟ । ସେ ନିରୁ-
 ଶାଲେମ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯେଉଁମାନେ ବଳଦ, ମେଣ୍ଟା ଓ
 କସୋତ ଆଦି ବନ୍ଦୀ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ଟଙ୍କା
 ପଇସା କାରବାର କରିବା ଲୋକର ଟେବୁଲ ଫେ ପଡ଼ି ଦେଇ
 କହିଲେ, “ଲେଖାଅଛି, ଆମ୍ଭର ଗୃହ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଗୃହ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ
 ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଦୟାମାନଙ୍କ ଚକ୍ରର କରୁ ଅଛି”
 (ମ.ୟୁଜ ୨୧:୧୩) ଆପଣଙ୍କର ହୃଦୟ ଛାଣ୍ଡିରଙ୍କର ଗୃହ ବା ମନ୍ଦିର
 ହେବା ପାଇଁ ନିରୁପିତ । ସେ ଚର୍ଚ୍ଚିତରେ ବାସକରି ତାହାକୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
 ଆଲୋକ, ପ୍ରେମ ଓ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଯୀଶୁ କେବଳ
 ଆନୁମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପାପାର
 ଶକ୍ତି ଓ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ । “ଅତଏବ ସ୍ଵପ୍ନ ସଦୃଶ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ
 ମୁକ୍ତ ହେବ” (ଯୋହନ ୮: ୩୬) ।

ତୃତୀୟ ଚିତ୍ର

ଏହା ଏକ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁଭବ ପାପୀର ହୃଦୟର ଚିତ୍ର । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାର ପାପର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଭୟଙ୍କରତା ଚିନ୍ତା କୁହୁଁ ପାରି ନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉତ୍ତରଣ କାଳ୍ୟ ହୃଦୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମହତ୍ତ୍ୱ ତା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ବହୁଳ ହୋଇ ସେ ସବୁ ଦେଖି ନିଜର ପାପ ପାଇଁ ଖେଦ, ମନସ୍ତାପ ଓ ବେଦନା ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତରଣ ପ୍ରେମର କଥା ଚିନ୍ତା କରୁକରୁ ତାହାର ହୃଦୟ ପ୍ରେମରେ

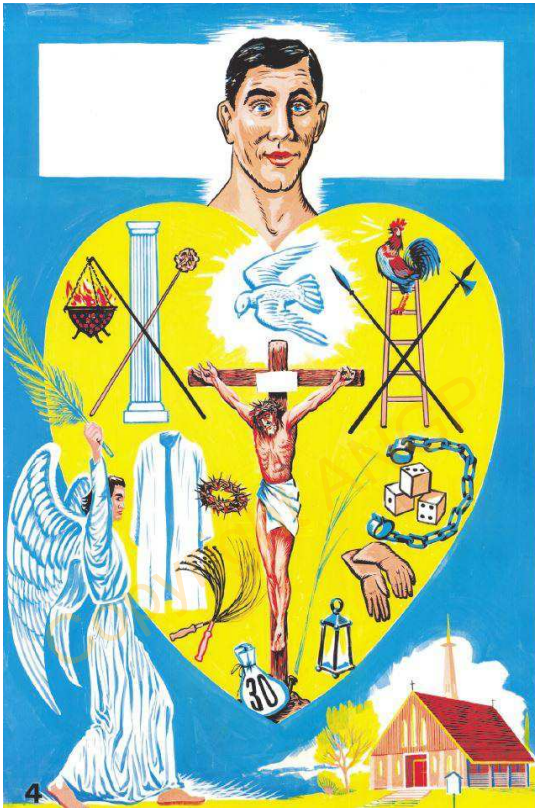
ବିଗଳିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ସେ ବୁଝିଲ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଅ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାର ପାପର ଭାର ବହନ କରିବାକୁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଅଭିଶପ୍ତ ହୁଣ ଉପରେ ନିଜର ଜୀବନ ଦେଇ ତାକୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରା ହୋଇଥିଲା, କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରେକ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ପାଦରେ ବନ୍ଧ ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ହୁଣ ଉପରେ ସେ ମାରବରେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ସେହି ଅନୁଭୂତ ପାପୀ ନିକଟରେ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠିଛି ଏବଂ ତାର ଜୀବନରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇଛି । ଦର୍ପଣରେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଚେହେରା ଦେଖନ୍ତି, ସେହିପରି ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପ ଦର୍ପଣରେ ନିଜକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ କେତେ ଦୂରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଲଘନ କରିଥିଲା, ତାହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି । ଗର୍ଭର ଐଶ୍ଵର୍ୟ୍ୟ କେଦନା ତାର ହୃଦୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ଓ ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ହୃଦୟକୁ ଖୋଲି ଦେବାରୁ ଯୀଶୁ ତାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ । “ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଅ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ” (୧ଯୋହାନ ୧:୭), ଏହି ସତ୍ୟ ସେ ଯେତେବେଳେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା, ଐଶ୍ଵର୍ୟ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଶାନ୍ତି ତାର ହୃଦୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । “ସଦାପ୍ରଭୁ ଭଗ୍ନନିଃକରଣମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ ରତ୍ନମନାମାନଙ୍କୁ ସାଣ କରନ୍ତି” (ଗୀତସଂହିତା ୩୪:୧୮) । ପୁନର୍ବାର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକହେ, “ଏହି ଲୋକ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୁଃଖୀ ଓ ରତ୍ନମନା ଓ ଯେ ଆତ୍ମ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମମାନ ହୁଏ, ତାହା ପ୍ରତି ଆତ୍ମେ ଦୃଷ୍ଟ ପାତ କରିବା” (ପିଣାୟ ୭୭: ୨) । ପରସ ଆତ୍ମା ତାର କାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁହେ, “ପୁଅ (ହୀଅ), ସାହସ ଧର, ଭୁଲର ପାପ ସମା ହେଲା ।” ସେ ହୁଣକୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତକାର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ତକୁ ଧାନ କରୁ କରୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲା ଯେ, ଏ ସମସ୍ତ ତାର ପାଇଁ ଘଟିଛି,

ତରୁଷଣାତ୍ ସେ ତାର ପାପର ବୋଝ ଦୂର ହୋଇ ଯାଇଛି ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ କଲ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ସମସ୍ତ ବୋଝ ଓ ଦୁଃଖ ବହନ କରିଛନ୍ତି । “ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଯତ ବସତ ହେଲେ, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ଆଉ ସଦ ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣାଇ ଅଛନ୍ତି” (ସିଶାଇପ୍ ୫୩: ୫-୭) ।

ପବନ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଐଶ୍ଵର୍ୟ୍ୟକ ପ୍ରେମ ପବନିକୃତ ହୃଦୟକୁ ଅଧିକାର କରୁଛି । ସେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଫୁଲକୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନାଇ ରହିବାରୁ ବୁଝିବାକୁ ପାରିଲ ଯେ, ତାର ପାପ ସବୁ କ୍ଷମା ହୋଇଛି ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଏହି ବୋଧ ପାଇଲ ଯେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଅ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ତାହାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଅଛି । (୧ ଯୋହନ ୧: ୭), ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯେ, ଯେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ (ଯୋହନ ୩: ୧୬) । “କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧ ସବୁର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି” (ଏ ପ୍ରଥମ ୧: ୭) । ପାପର ଲଳସା ନିରତାର୍ଥ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନଧାରଣ କରି ତାଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଇଚ୍ଛା ଜାତ ହୋଇଛି, କାରଣ “ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମ କଲେ ।” ଜଗତକୁ ଓ ଜାଗତିକ ବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଓ ଐଶ୍ଵର୍ୟ୍ୟକ ବସ୍ତୁକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଏହି ଚକ୍ରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମମାନେ ଦେଖି ଯେ, ବିଭିନ୍ନ ପାପକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁ ହୃଦୟର ବାହାରକୁ ରୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଶତ୍ରୁତାନ୍ ତାର ପୁରାତନ ଆବାସକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନ ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ପଛକୁ ଫେରି ଅନାଉଛି, ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆଶା ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଇ କହିଛନ୍ତି, ଜଗତ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଶତ୍ରୁତାନ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କର, ତେବେ ସେ ଛାଡ଼ି ପଳାଇବ ।

ଏହି ଚିତ୍ରଟି ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ହୃଦୟର ଚିତ୍ର, ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ଓ ମୁକ୍ତି ପାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାର ପ୍ରକୃତ ଗର୍ବର ବିଷୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଫୁଲ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ଜଗତ ପ୍ରତି ଓ ଜଗତ ଚାହା ପ୍ରତି ଫୁଲିତ ହେଉଅଛି (ଗାଲତୀୟ ୨:୧୪) । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଫୁଲ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ ଆତ୍ମମାନେ ଯେପରି ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ” (୧ ପିତର ୨: ୨୪) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ

କଗତ ପାଇଁ ଝୁଣାପିତ । ବାଇବେଲରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଅଛି “ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତରଣ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ” (ଗାଲତୀୟ ୫: ୧୬) ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶଙ୍ଘରୁ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇ ଯେଉଁ ଝୁଣରେ ତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଥିଲେ, ତାହା ଏହି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖା ଯାଉଛି । ଯେଉଁ କୋରଡ଼ା ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ପ୍ରହାର କର ହୋଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ହେଲେ କାରଣ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିଜନକ ଶାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା” (ପିଶାଭୟ ୫୩: ୫) । ହେବେଦ ରଜା ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ କଲେ, କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କଲେ, ସୁନା ଯୁକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତେ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ, ରାଜଦଣ୍ଡ ବଦଳରେ ଗୋଟାଏ ନଳ ତାଙ୍କୁ ଧରି ଦେଲେ, ଆଉ ଅଛା କରି ନତଜାନ୍ତୁ ହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରଜା ନମସ୍କାର । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପୁଣି ଛେପ ପକାଇ ସେହି ନଳରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ” । (ମାଥୁରା ୨୭: ୨୯-୩୦) । ଏହିପରି ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଓ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି ଝୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ନେଇଗଲେ ।

ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଗୀର୍ଜାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସୁଖ ଓ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରନ୍ତୁ, ତଥାପି ତାଙ୍କର ମନ୍ଦ ଝୁଣାଝୁଣି ଦ୍ଵାରା ସାଶକର୍ତ୍ତୃଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଝୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଛନ୍ତୁ । “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତୁ, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ” (ମାଥୁରା ୭: ୨୧) ।

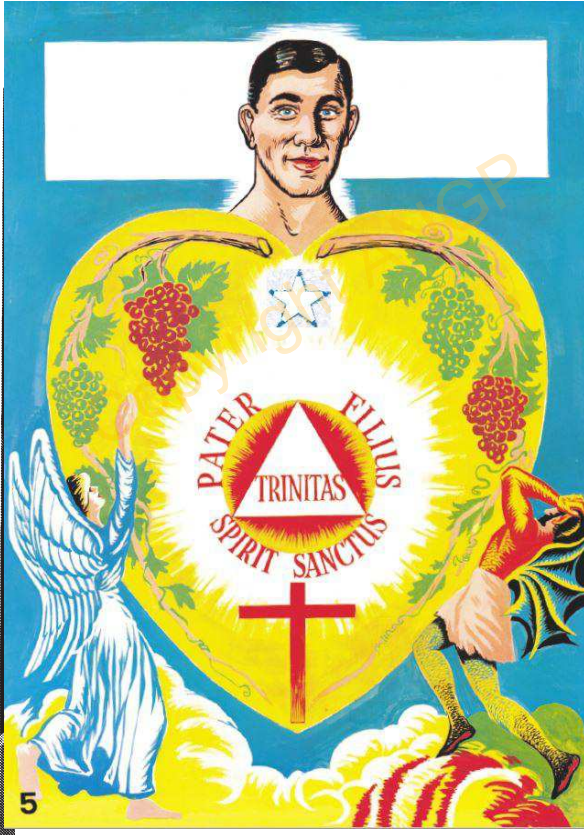
ଏଠାରେ ଯିହୁଦୀର ଟଙ୍କାର ଅଲଟି ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଯାଉଛି, ଯେ ବିଶ୍ଵାସ ଦାତକତା କରି ତିରିଶ ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରି

ଦେଇଥିଲା, କାରଣ ଅର୍ଥ ଲୋଭ ତାହାକୁ ବନ୍ଦୀ ଓ ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଥିଲା । ସୈନିକମାନେ ଯେଉଁ ମଶାଲ ଜଳାଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ କଡ଼ା ହାତ ସେହି ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଆଣିଥିଲେ, ଛାଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଏହି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରଶାଖେଲର ଗୁଟି ମଧ୍ୟ ଅଛି, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରର ବେଳେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖା ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, “ସେମାନେ ଆଫଗାନୀସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ମୋ ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରନ୍ତି” (ଗୀତାସଂହିତା ୨୨: ୧୮) । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ କାଢ଼ି ନେଇ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ ।”

ସାଧାରଣତଃ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା, ସୂର୍ଯ୍ୟକରଣ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ସକଳ ପ୍ରକାରର ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବାକୁ ରୂପାନ୍ତ ନାହିଁ । କେତେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କାତର ଭାବରେ ଡାକନ୍ତି ।

“ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବଜ୍ରରେ ତାହାଙ୍କ କଷ୍ଟଦେଶ ବନ୍ଧିଲା, ଆଉ ତରୁପଣାରୁ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା” (ଯୋହନ ୧୯: ୩୪) । କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବେ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଅର ଅର୍ପାକାର କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଅନୁତାପ କରିଥିଲା । ଆପଣ କଅଣ ବାକ୍ୟରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରୁଛନ୍ତି ? ନା, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଆଉ ଯେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ସ୍ଵୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବି । ମାତ୍ର ଯେ କେହି

ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମେତେ ଅସ୍ତ୍ରୀକାରକରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର
 ସ୍ୱର୍ଗେ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବି”
 (ମାତ୍ୱ ୧୦: ୩୨-୩୩) । ଯୀଶୁ ପୁନଃବାର କହନ୍ତୁ, ”ଆଉ ଯେ
 ଆପଣା ହୃଦ୍ରେ ନେଇ ମୋହର ଅନୁଗମନ ନ କରେ, ସେ ମୋହର
 ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ” (ମାତ୍ୱ ୧୦: ୩୮) । ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପ
 ଶୈଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାପୁମାନ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ !

ଯୀଶୁ ଆଶ୍ରୟ ଶୈଳ, ମୋ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିତ,
 ମୋତେ ଲୁଚାଇ କହିଲେ, ।
 ବାରି ଓ ଶୋଣିତ
 ତବ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ପ୍ରକାଶିତ,
 କରୁ ପାପ ତାପ ଧୌତ,
 ଦେବ ମୁହିଁ ଶୁଭପୁତ ଅଟିବେ ।

ପଞ୍ଚମ ଚିନ୍ତ

ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ
 ଦ୍ଵାରା ଯୌତ ଓ ପବିତ୍ର କୃତ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର
 ହୃଦୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି,
 ଯେଉଁଠାରେ ପିତା ଈଶ୍ଵର, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବାସ କରନ୍ତି ।
 କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, “ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ
 କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି
 ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା
 ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା” (ଯୋହନ ୧୪: ୨୩),
 ଈଶ୍ଵର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଖିବାଦ କରନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ
 ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, (ଯୋହନ ୧୨: ୨୭) ଋକ ପଦାରୁଡ଼ି କରନ୍ତି, (ଲୁକ ୧: ୫୨) ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ହୃଦୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର । ପାପରସ୍ଥାନ
 ଆଉ ନାହିଁ । ସବୁ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାର ପିତା ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ
 ଜୀବନଶୈଳୀର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବା ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା ସେଠାରେ
 ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହା ପାପର ଦୃଶ୍ୟ ଆକାସ ଥିଲା ସେହି ହୃଦୟ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ସୁଶୋଭିତ, ଫଳବନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ବା ଉଦ୍ୟାନରେ ପରିଣତ
 ହୋଇଛି ଏବଂ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଫଳ ସବୁ ତହିଁରେ ଫଳ ଅଛି, ଯଥା:—
 ପ୍ରେମ, ଆନନ୍ଦ, ଶାନ୍ତି, ଦୀର୍ଘସନ୍ଧିଷ୍ଟତା, ପରୋପକାରୀତା, ଭଦ୍ରତା,
 ବଶ୍ଵସ୍ତତା, ମୃଦୁତା, ଓ ଆତ୍ମସଫୟ ଏବଂ ଈଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରୀତି-

ଜନକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁଣ । ପ୍ରକୃତ ଦ୍ଵାପାଲତା ରୂପେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର
 ଫଳବଂଶ ଶାଖାରେ ପରଶତ ହୋଇଛି । ତାହାର ଗୁପ୍ତରହସ୍ୟ ହେଉଛି,
 ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଅଛି ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଠାରେ ଅଛନ୍ତି
 (ଯୋହନ ୧୫: ୧-୧୦) । ସେ ପବନ ଆତ୍ମାରେ ଅବଗହ୍ନିତ ଓ ପବନ
 ହୋଇ ସେହି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିରାଶ୍ରୟ କରି ସମସ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ
 ଅଭିଳାଷ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ପବନ
 ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ଚାଳିତ ହୋଇ ମାଂସିକ ଇଚ୍ଛାକୁ ଦମନ କରିବାକୁ
 ଶିଖିଛି । ଶ୍ରବଣ, ଦର୍ଶନ ଓ ଅନୁଭୂତି ଦ୍ଵାରା ସେ ଚାଳିତ ହେଉନାହିଁ,
 କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଜଗତକୁ
 ଜୟ କରେ (୧ ଯୋହନ ୫: ୪-୫), ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଆଶାରେ
 ଜୀବନ ଧାରଣ କରି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ଆଶାରେ ସଜୀବତ
 ହେଉଛି । ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଚରଣାୟୀ ପ୍ରେମରେ ଜୀବତ ରହିଛି ।

“ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
 ଦର୍ଶନ ପାଇବେ” (ମାଥୁର୍ ୫: ୮), ଦାଉଦ ରାଜା ପ୍ରଭୃତ ଧନ
 ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ପରାଜିତ
 କରିଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରରେହିଁ
 ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ସଂଘଟିତ ହୁଏ; ସେଥିପାଇଁ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରିଥିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ଅନ୍ତରରେ ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତଃକରଣ
 ସୃଷ୍ଟି କର; ଓ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥିର ଆତ୍ମା ନୂତନ କର” (ଗୀତାସଂହିତା
 ୫୧: ୧୦) । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରକୁ ପବନ କରିବାକୁ ବା ବିଶୁଦ୍ଧ
 ଅନ୍ତଃକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପାରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ ଈଶ୍ଵର ପାରିନ୍ତି,
 ଏବଂ ଯେଉଁ କ୍ୟାନ୍ତି ସାଧୁ ଦାୟିତ୍ଵ ପରି ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁଭବ ହୋଇ
 ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନତି ନରନ୍ତି, ତାହାକୁ ସେ ଦିଅନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ
 ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵର ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଅର୍ଥଶୂନ୍ୟ
 ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ନିର୍ଭର କରି, ନିଜର ଉପାଜିତ ଛଣ୍ଡାଲୁଗାରୁପ ଧର୍ମିକତାରେ
 ତାଳି ଦେଇ ଆପଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାସୋପଯୋଗୀ ଅନ୍ତଃକରଣ ସୃଷ୍ଟି

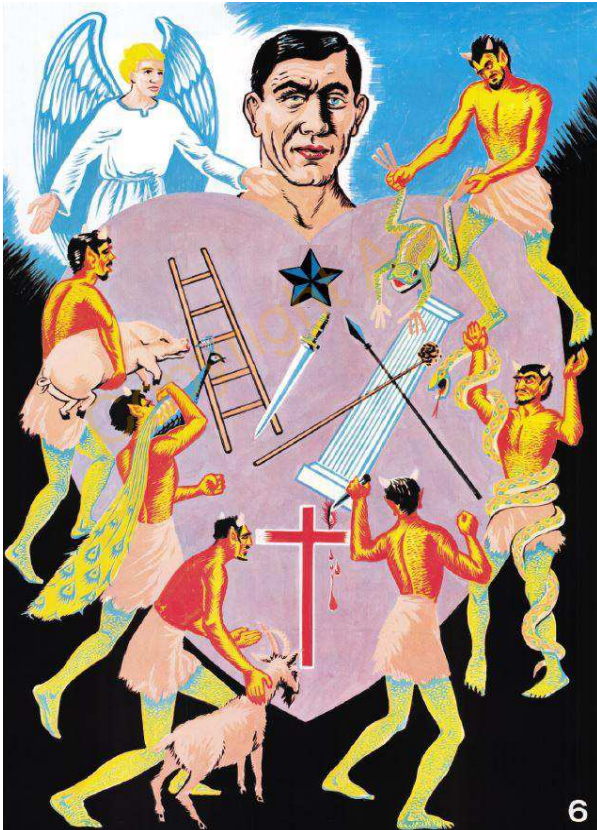
କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରଣ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, “ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଣି ଜଳ ସିଞ୍ଚିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ହେବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ଅଶୋଚରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରତିମାଗଣାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବା । ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବା, ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ କାଢ଼ି ନେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଚଳାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କରିବ” (ଯିଶୁଜିକଲ ୩୭: ୨୫-୨୭) । ଏହାହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ଵାରା ମୁଦ୍ରିତ ନୂତନ ନିୟମର ଅର୍ଥ ।

ଏହି ଚିତ୍ରରେ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗଦୁରକୁ ଦେଖୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ, ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଶିବରସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଓ ସେବା କରିବାକୁ ଈଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗଦୁରମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି (ଗୀତ ସଂହିତା ୩୪: ୭; ୯୧: ୧୧; କାନିସ୍ତେଲ ୭: ୨୨; ମାଥୁ ୨: ୧୩; ୧୮: ୧୦-୧୧, ପ୍ରେରିତ ୫: ୧୯; ୧୨: ୭-୧୦) ।

ଶୟତାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଦେଖୁଛି । ସେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଖୋଜୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । “ଜାଗ୍ରତ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର,” କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର “ବିପକ୍ଷ ଶୟତାନ ସିଂହପ୍ରାୟ ଗର୍ଜନ କରି ଜାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜୁ ବୁଲୁଛି” (୧ପିତର ୫: ୮) ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗଦୁରର ବେଶ

ଧାର୍ମିକର ଅସାବଧାନ ଇକ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତହୋଇ ଜାଗତିକ
 ଅଭିଳାଷ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁ ବହୁଳ କରେ, ଏହିପରି
 ଭାବରେ ସେ ମନୋମାତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ
 ଯଦି ଶତ୍ରୁତ୍ଵାନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଁ ତେବେ ସେ ପଳାଇ ଯିବ
 (ଯାକୁବ ଷ: ୭) ।

ଶତ୍ରୁ ଚିହ୍ନ

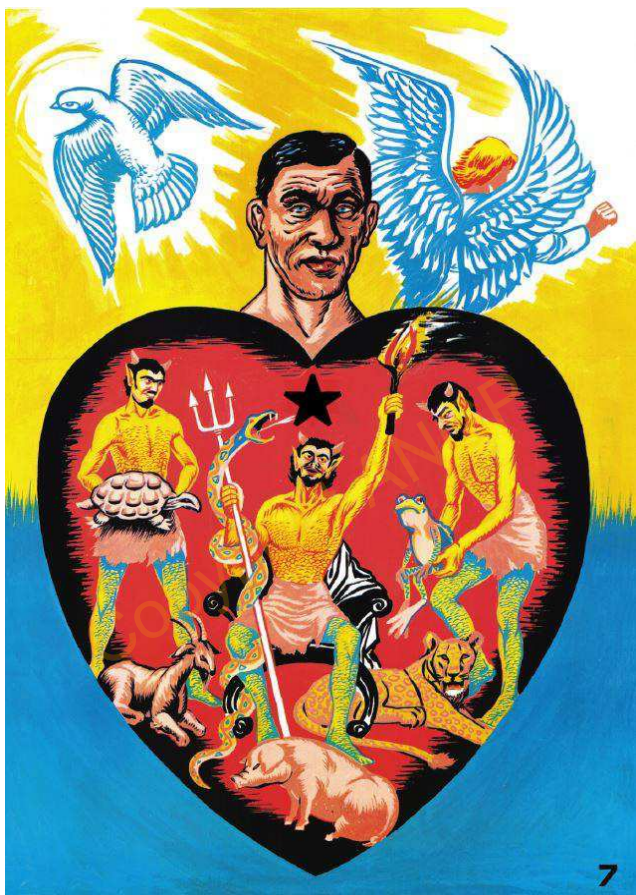
ଏହା ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସ ଭ୍ରଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟର ଚିତ୍ର । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀୟ ଗବନରେ ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶିଥିଳ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି । ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖି ପାରୁଁ ଯେ, ତାର ଗୋଟିଏ ଆଖି ବନ୍ଦ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଅନ୍ୟ ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଲଜ୍ଜାଘ୍ନ ହାତରେ ଚାରି ଆଡ଼କୁ ଅନାଉଛି, ମନେହୁଏ ସେ ଜଗତ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ହୃଦୟର ଜ୍ୟୋତି ନିଷ୍ପ୍ରଭ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଆଉ ନାହିଁ, ଧର୍ମିକତାର ପଥରେ ଆଉ ସ୍ଥିର ନୁହେଁ । ଶୟତାନ ଚାହୁଁ ଆଉ ତାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରୁଛି, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଶ୍ରେୟ ନ କରି ବରଂ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରୁଛି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ତାର ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଶୟତାନର ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ଚାହୁଁଣ ପ୍ରତି ତାର ମନଯୋଗ । ସେ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରେ, ଧର୍ମକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଜାଗତିକତାକୁ ଢାଳି ରଖି ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାର ପ୍ରେମ ଯେ ଶିଥିଳ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହିମନା ଓ ଦୁଇ ନୌକାରେ ଗୋଡ଼ ଦେଇ ଗମନ କରୁଛି । ସେ ଜଗତ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି ବୋଲି ଛଳନା କରୁଛି । ଚିବେକର ପ୍ରଣାଳ ତାର ମଧ୍ୟ ନିପ୍ରେଜ । ହୁଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ପକ୍ଷରେ ଏକ ବୋର୍ଡ଼, ତାର ବିଶ୍ୱାସ ସୁସ୍ଥିର ନୁହେଁ, ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଆଉ ରହି ନାହିଁ । ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦାସୀନ, ବରଂ ଚାହୁଁଣରେ ଦୂର ବୁଲୁଥିବା ଶୟତାନ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଉଛି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଆଉ କାମ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜାଗତିକ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ତାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ।

ଯଦି ବନ୍ୟ ଅଶୁଭ ପକ୍ଷୀ ଓ ଅଶୁଭ ଚନ୍ଦ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପର ଦେଇ ଉଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ବାଧା ଦେବାର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସିବାକୁ ଓ ବସା ବାନ୍ଧିବାକୁ ଦେଉଁ ତେବେ ଦୋଷୀ ହେବୁ । ଯଦି ଶୟତାନ ଆଡ଼କୁ କାଣି ଆଙ୍ଗୁଳୀଟି ବଢାଇ ଦେଉଁ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ହାତଟି

ଟାଣି ନେଇ ନରକରେ ପଳାଇ ଦେବ । ତେଣୁ ଈଶ୍ଵର ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ଆତ୍ମେମାନେ ଯୌବନର ଅଭିଳାଷରୁ ପଳାଉଁ, ପାପ ସହିତ ନ ଖେଳୁଁ, ବରଂ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ବିଜୟୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶରଣ ପଶୁଁ ।

ଏଠାରେ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ, ନିଶି ଲୋକ କୁଣ୍ଠା ନେଇ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟକୁ ବନ୍ଦ କରୁଛି । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧାଭାବ ଓ ବିଦ୍ରୁପ-କାରୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହି ଲୋକମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଜିହ୍ଵା ଓ ବିଦ୍ରୁପକାରୀ ଓଷ୍ଠ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁ ଷତ ବିଷତ କରନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ଏହା ମହତ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ମଧୁଷ୍ୟକୁ ବେଶୀ ଭୟ କରୁଛି । ଲୋକ ନିନ୍ଦା ଭୟରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଦାସ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯାଉଛି । ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଓ ନିରାଶା ସମୟରେ ହୋଧ ଓ ବଦ୍ ସ୍ଵଭାବ ଦେଖା ଦେଇ ହୃଦୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଏହି ସବୁ ତାର ହୃଦୟରେ ଦେଖା ଦେବା ବେଳେ ଈର୍ଷାର ପ୍ରତୀକ ପାପ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଈର୍ଷା ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ, ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅହଙ୍କାରକୁ ଡାକି ଆଣେ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଯଦି ଆତ୍ମେମାନେ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଉଁ, ତେବେ ଅର୍ଥ ଲୋଭ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ । “ପରାକ୍ଷରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ଜାଗି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର” (ମାଥୈ ୨୭: ୪୧), “ଏଣୁ ଯେ ଆପଣାକୁ ସ୍ଥିର ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଯେପରି ପଡ଼ିତ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ସାବଧାନ ହେଉ” (୧ କରନ୍ଥୀ ୧୦: ୧୨) । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶୟତାନର ସମସ୍ତ ରୁଚୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାତ୍ମମାନ ହୋଇପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ସକ୍ଷମତାରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କର” (ଏଫିସୀୟ ୬: ୧୧) ।

ଏହି ଚିତ୍ରଟି ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା ଓକାଶ କରୁଛି, ଯେ କି ଏକଦା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଲଭ କରିଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦାନକୁ ଚାଣି ଥିଲା ଏବଂ ପରତ ଆତ୍ମାର ଅଂଶୀ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ଶହକୁ ଫେରି ଯାଇଛି । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ଓକାଶ କରୁଛି, ଯେ ସତ୍ୟର ସୁସମାରୁରକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ

କରି ନାହିଁ ବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରି ନାହିଁ । ଷ୍ଟେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଚେତନାବାଣୀ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ହୃଦୟକୁ କଠିନ କରେ, ସେ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଅଞ୍ଜକୁ ଚାଲିଯାଏ । ନିଜକୁ ସମୋପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସୁଦ୍ଧା କିଛି ଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ଵାସଭ୍ରଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ନିଜେହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, “ଅଶୁଭ ଆତ୍ମା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାର ଗଲ ଉତ୍ତରେ ଜଳଶୟନ ସ୍ଥାନ ସବୁ ଭ୍ରମଣ କରି ବିଶ୍ରାମ ଖୋଜେ, ଆଉ ତାହା ନପାଇ କହେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଘରୁ ବାହାର ଆସିଥିଲି, ମୋର ସେହି ଘରକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବ; ପୁଣି ସେ ଆସି ତାହା ମାର୍ଜିତ ଓ ସୁଶୋଭିତ ଦେଖେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଯାଇ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଆଉ ସତୋଟା ଆତ୍ମା ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଆସେ, ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରି ସେଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେହି ଲୋକର ପ୍ରଥମ ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ଦଶା ଅଧିକ ମନ୍ଦ ହୁଏ” (ଲୁକ ୧୧: ୧୪-୧୬) । “କୁକୁର ଆପଣା ବାନ୍ତି ଖାଇବାକୁ ଓ ଧୌଳ ହୋଇଥିବା ଦୂଷ୍ଟର କାଦୁଅରେ ଲେଟିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରେ, ଏହି ସତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି” (୨ୟ ପିତର ୨: ୨୨) ।

ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ ସବୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବିଶ୍ଵାସଭ୍ରଷ୍ଟ ବା ଅନୁତାପ ବିହୀନ ପାପୀର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ପାପୀ ଚତୁରତା ସହକାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ରାଜତ୍ଵ କରୁଛି । ତାହାର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରୁ ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି । କଂପାତ ରୂପ ପବନ ଆତ୍ମା ପାପୀ ସହିତ ଏକତ୍ର ବାସ କରି ନ ପାରି ବାହାର ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ହୃଦୟ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦର ଓ ଶୟତାନର କାରଖାନା ହୋଇ ପାରେନା । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ସେହି ପୁରସ୍କୃତ ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖରେ ବାହାର ଯାଇ, ପୁଣି ପଛକୁ ଫେରି ଦେଖୁଛି, ଯଦି ସେ ପୁନର୍ବାର “ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଅନୁତାପ କରେ,” ପୁଣି ଦୂଷ୍ଟମାନେ

ଯେଉଁ ଶିମ ଖାଉଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ପେଟ ପୂରାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାକୁ ଦେଉ ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଚେତନା ପାଇ କହିଲା, ମୋର ବାପାଙ୍କର କେତେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବଳି ପଡ଼ୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଭୋକରେ ମରୁଅଛି । ମୁଁ ଇଠି ମୋର ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି ଓ ତାହାକୁ କହିବି, ବାପା, ଶୁଣୁରଙ୍କ ଭରତରେ ଓ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପାପ କଲି; ତୁମ୍ଭେ ପୁଅ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଯିବାର ମୁଁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ (ଲୁକ ୧୫: ୧୭-୧୯) । ପିତା ତାଙ୍କର ଅନୁତପ୍ତ ପୁଅକୁ କ୍ଷମା କରି ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ହୃଦୟର ଏହି ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ଅନୁତାପ, ଶୁଣୁରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାର, କିମ୍ବା ଯୀଶୁଙ୍କ ଚରଣରେ କ୍ଷମା ଭକ୍ଷା କରିବାର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଉନାହିଁ । ତାର ବଦଳକୁ ମଧ୍ୟ ତପ୍ତ ଲୁହାରେ ପୋଡ଼ା ଯାଇ ମାରବ କରାଇ ଦିଆ ହୋଇଛି । କାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଚେତନା ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ । ତନ୍ତୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ଜଳନ୍ତା ନରକର ଅତଳ ଗହ୍ୱର ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ । ପାପ କରିବାକୁ ଆଉ ଲଜ୍ୟା ବୋଧ ହେଉନାହିଁ, ଶପ୍ତକାନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ । ବାହାରେ ସେ ସୁନ୍ଦର, ସମ୍ମାନିତ ଓ ଧାର୍ମିକ, ବା ଚନ୍ଦ୍ର ଲିପା କବର ପରି ଦେଖା ଯାଇ ପାରେ. “କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ମୃତମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଓ ସବ୍ ପ୍ରକାର ଅଶୁଦ୍ଧତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ” (ମାଥୁ ୨୩: ୨୭) ।

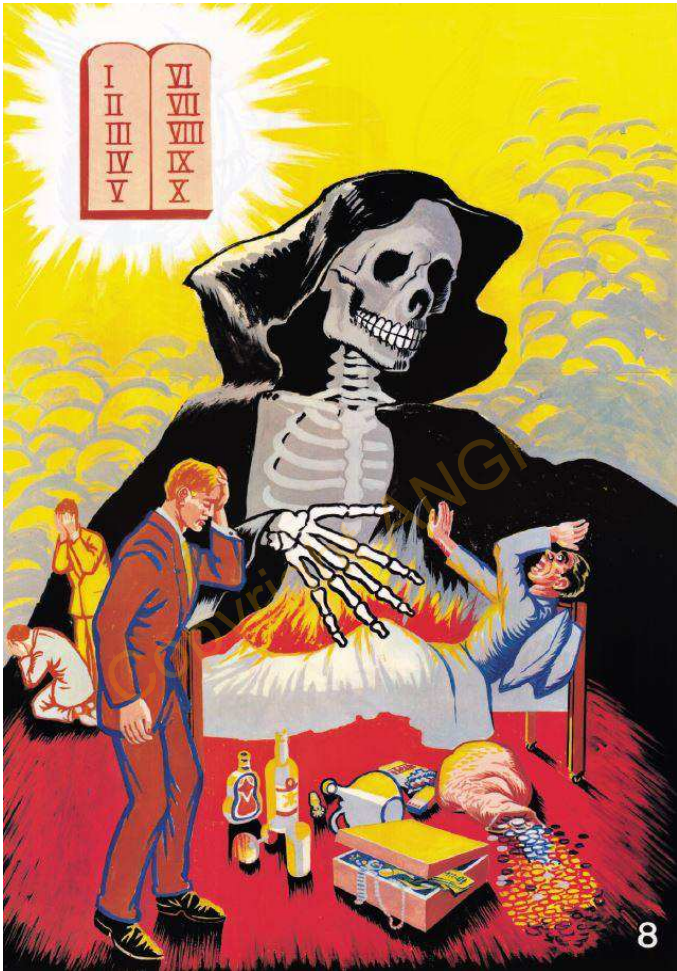
ସବ୍ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାର ଜନକ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ବସି ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପର ପ୍ରଘୋକ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ସହିତ ହୃଦୟକୁ ଅଧିକାର କରୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସେ ସେହି ମାତ୍ର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକମାନଙ୍କର କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚାହେଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାକୁ ବାନ୍ଧ ରଖିଛନ୍ତି । “କେହି ମେଣାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ, ସେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଦୁଇ କିମ୍ବା

ଜନଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ହତ ହୁଏ; ତେବେ ଶ୍ରୀ ଦେଖ, ଶ୍ରେଣୀରୁଙ୍କ ପୁଅକୁ ପଦଦଳିତ କରିଅଛି, ନିୟମର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ଦାସ ସେ ପଦସୀକୁତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ବସୟ ହୋଇ ମନେ କରିଅଛି ଓ ଅନୁଗ୍ରହଦାତା ଆତ୍ମାକୁ ଅବମାନନା କରିଅଛି, ସେ କେତେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ନ ହେବ” (ଏକା ୧୦: ୨୮-୨୯) ।

ପ୍ରିୟବର, ଯଦି ଏହି ଚିତ୍ତ ଆପଣଙ୍କର ହୃଦୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ, ତେବେ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି ହୃଦୟର ସନ୍ଧିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଦାନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ, “ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି,” ଏବଂ ଆପଣ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅନୁତାପ ତଲେ ସେ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଯଦି ଆପଣ ଏହା କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ଶୟତାନ ଓ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତି ସମୁଦ୍ଧକୁ ବାନ୍ଧି ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଦୂର କରିଦେବେ । ସେହି କୃଷ୍ଣ ରେଖା ପରି ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, “ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ମୋତେ ଶୁଣ କର ପାରନ୍ତି ।” ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ଶୁଣ ହୁଅ” (ମାର୍କ ୧: ୪୦-୪୧) । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ହୃଦୟକୁ କଠିନ କରି ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଆଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ଧକାରକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆଉ କୌଣସି ଆଶା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ନାହିଁ ଓ କେହି ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣ ଜୀବନଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି; ଯେଣୁ, “ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ” (ରୋମୀୟ ୬: ୨୩) ।

ଅଶ୍ଵମ ଚିତ୍ର

ଏଠାରେ ଜଣେ ଘର୍ବସୂଚି ଓ କଠିନ ହୃଦୟବିଶିଷ୍ଟ ପାପୀକୁ ଦେଖ, ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ହଠାତ୍ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ । ପାପର ଅସାର ଆନନ୍ଦ ଆଉ ନାହିଁ, ବରଂ ତାର ଉତ୍ସାବହ ଓ ଭରମ ବେତନର ବିଭୀଷଣ

ବାସ୍ତବତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ତାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାକୁ ହେବ । ନଚେତ
 ଭୟଙ୍କର ରୂପ ଧରି ତାର ଶିକାରକୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ
 ଆସୁଛି । ଯଦିଓ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଣ୍ଡରକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ
 ଚାହୁଁଛି, ତଥାପି ସେ ଜାଣୁଛି ଯେ, ଏତେ ଦିନ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ

ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରି ଆସିଛି, ତେଣୁ ଆଉ ତାଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଲଭି
କରିବାର ଅଧିକାର ତାର ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟରେ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଧନ
ତାର ଆୟୁଷ ଆଉ ବତାଇ ପାରେନା, ତାର ଆତ୍ମାର ମୁକ୍ତି ସାଧନ
ମଧ୍ୟ କରି ପାରେନା; ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଉପଶମ କରି ପାରେନା ।
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ହୃଦୟକୁ ଲଗାଇବା ତା ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ,
କାରଣ ଶୟତାନ ଆଉ ସୁଯୋଗ ଦେଉନାହିଁ ।

ତଦେ ସେ ଯାହା ଭଲ ପଉଥିଲା ଓ ଯାହା ପାଇଁ ବଞ୍ଚି ରହୁଥିଲା,
ସେ ସବୁ ଆଜି ତାକୁ ଉପହାସ କରୁଛି । ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ
ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରି ଦଣ୍ଡର ଅଧିକ ହୋଇଛି ବୋଲି ତାହାର ସେହି
ଅଭିମତ ଓ ଅପରିଚିତ ପାଳକ ତାକୁ ଆଉ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରୁ
ନାହିଁ । ସେ ବୁଝି ପାରିଛି, “ଜାତିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବା
ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ” (ଏକା ୧୦: ୩୧) । ସେ ଭାବୁଥିଲା, କୌଣସି
ପୁରୁଷା ଦେଖି ବା ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ହସାବ
ନିକାସ କରି ନେବ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବୁଝିଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ସହିତ
ସେ ସବୁ କରବାର ସମୟ ଶୁଣି ଯାଇଛି, ଆଉ ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
ହଜାର ହଜାର ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଆକର୍ଷିତ ଭାବରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁ
ପୂର୍ବରୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପା କରିବାର ଶେଷ ସୁଯୋଗ ଆଉ ପାଇ
ନାହାନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ମିଳୁଛନ୍ତି ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର
ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ମରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ପାପୀ, ଯେ ସାରା
ଜୀବନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସ୍ତେମକୁ ଅବଜ୍ଞା କରି ଆସିଛି,
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାକୁ ପରିସାଧକାଣ୍ଡ ଓ ସାନ୍ତୁନା ଦାୟୀ କାକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଦଣ୍ଡଜ୍ଞା ଶୁଣିବାକୁ ହେଉଛି, କାରଣ ସାଣକର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଚରୁରକ
ରୂପେ ଅଧିଷ୍ଠିତ । “ରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତମାନେ, ମୋ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର ହୋଇ
ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସଜାଣିବା
ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର” (ମାଥୁର୍ ୨୫: ୪୧) । ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଅଧିକ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ, ଆଉ ତାହା ପଛ
କରୁର ନରୁପିତ ଅଛି” (ଏକା ୯: ୨୭) ।

ପ୍ରାଣପଣ କରି ଦୌଡ଼ିଛନ୍ତି, ତାହାଣ କି ବାମକୁ ନ ଡଳି “ବିଶ୍ୱାସର ନେତା ଓ ସିଦ୍ଧିଦାତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଧାବମାନ ହୋଇଛି” (ଏଗ୍ନି ୧୮: ୧) ।

ଶତ୍ରୁତାଳ ତାହାର ସମସ୍ତ ଅନୁଚର ସହିତ ବିଶ୍ୱାସୀର ହୃଦୟକୁ ଦେଇ ତାହାକୁ ଚପଟରେ ନେଇ ଫିବାକୁ ବୁଝା ଦେଖା କରୁଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥଲୋଭ, ମଦ ଆତ୍ମା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଏଠାରେ ଦେଖା ଯାଉଛି । ଚିତା ବାଦର ବଦଳରେ ଆତ୍ମମାନେ ଗୋଟିଏ ଗଧ ଦେଖିଛନ୍ତି, କାରଣ ପାପ ସବଦା ଭିନ୍ନ ରୁଚି ଓ ଅନ୍ୟ ନାମ ନେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ । ଯଦି ପାପ ଧର୍ମର ଆବରଣ ନେଇ ବା ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁରର ବେଶ ଧରି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତଥାପି ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରେ, କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମା ତାହା ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଆଉଁସି ଦେଖି, ଜନଣ ଲୋକ ହାତର ମଦ ଗ୍ଳାସ ଧରି ଜଗତର ଆନନ୍ଦ ଦାସ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଶୁଣିଆଡ଼େ ନାଚୁଛି । ସେ ଯାହା କରୁନା କାର୍ତ୍ତିକ ସମର୍ପିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭୟ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ଓ ପାପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଶାନ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଦିଶାୟ ଲୋକଟି ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡଳେ ତାକୁ ଆଦାତ କରୁଛି । ଈଶ୍ୱର ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ତ୍ରୁଟି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସବଦା କୁବାକ୍ୟ, ନିନ୍ଦା, ଉପହାସ, ଭୟ ସଦର୍ଶନ ଦାସ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ହୃଦୟରେ କୁଣ୍ଡଳାଦାତ କରୁଛନ୍ତି । ଲୋକମାନଙ୍କ କଥାରେ ସେ ତ୍ରୁଷ୍ଣେପ କରେ ନାହିଁ, କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ହିଁ ମନଯୋଗ କରେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କରେ, “ଲୋକେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ସକାଶେ ନିନ୍ଦା ଓ ତାଡ଼ନା କରନ୍ତି, ପୁଣି ମିଥ୍ୟାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମଦ କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଧନ୍ୟ । ଆନନ୍ଦ କର ଓ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅ, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବସ୍ୱର ପ୍ରଦର୍ଶନ; ସେହିପରି ତ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିଥିଲେ” (ମାଥୁର୍ ୫: ୧୧-୧୨) ।

ପାପ, ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଓ ଶତ୍ରୁତାନ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଖିନ୍ନି ସ୍ଵାମୀକୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧରତ ଦେଖି କହୁଛି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ମହାନତର ସହିତ ସେ କହି ପାରେ, “ଶ୍ରୀଶ୍ଵଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କିଏ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ? କି କ୍ଳେଶ, କି ସଙ୍କଟ, କି ତାଡ଼ନା, କି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, କି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନା, କି ବିପଦ, କି ଶତ୍ରୁତା ?” (ସୋମୀୟ ୮: ୩୫) । ନ, କେହି ପାରିବେ ନାହିଁ । “ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ବିଜୟୀ ଅଛୁ” (ସୋମୀୟ ୮: ୩୭) । ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୁଖ ସବୁରେ ସକ୍ରିତ ହୋଇ, ସେ ଏହି ମନ୍ଦ ସୁଗରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଓ ଶ୍ରୀଶ୍ଵ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ପରେ । କାରଣ ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଜୟୀ ହୋଇ ଚୋରିବର ମୁକୁଟ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ।

ତାହା— ବିବେକର ପ୍ରଣାଳୀ ତାହାଟି ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ । ତ ହାର ହୃଦୟ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ପରମ ଆତ୍ମାରେ ପରିପର୍ଣ୍ଣ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବହୁମୁଖ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସବୁ ସୁରକ୍ଷା କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, “ଯେ ଜୟ କରେ, ତାହାକୁ ଆତ୍ମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାରମ୍ପାରେ ଥିବା ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟିର ପଳ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ”, “ଯେ ଜୟ କରେ, ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଶକ୍ତିପ୍ରେ ହେବ ନାହିଁ,” “ଯେ ଜୟ କରେ, ତାହାକୁ ଆତ୍ମେ ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ୟା ଦେବୁ”, ସୁଖି ଯେଉଁ ନାମ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ଭିନ୍ନା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ଏପରି ନୂତନ ନାମ ଲିଖିତ ଏକ ଶ୍ଵେତ ପ୍ରସ୍ତର ତାହାକୁ ଦେବୁ” । “ଯେ ଜୟ କରେ ଓ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମର କର୍ମ କରେ, ଆତ୍ମେ ଯେପରି ଆତ୍ମର ପିତାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମସ୍ତ ଜାତି ଉପରେ କ୍ଷମତା ଦେବୁ” । “ଯେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହାର ହେବ, ଆଉ

ଆମ୍ଭେ ଜୀବନ ଧୂସ୍ରକରୁ ତାହାର ନାମ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲେଖି ନ
 କରି ଆମ୍ଭର ପିତା ଓ ତାହାଙ୍କ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାର ନାମ
 ସ୍ୱୀକାର କରିବୁ ।” “ଯେ ଜୟ କରେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରମୁ ସ୍ୱରୂପ କରିବୁ, ସେ ଆଉ ସେଠାରୁ
 ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।” “ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଜୟ କରି ଆମ୍ଭର
 ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିଅଛୁ, ସେପରି ଯେ ଜୟ
 କରେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆମ୍ଭର ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ
 ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୭, ୧୧, ୧୭, ୨୭; ୩: ୫, ୧୨, ୨୧)

ଖୋଲ ଟଙ୍କା ଅଳ— ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ, କେବଳ ତାହାର
 ହୃଦୟ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ତାହା ନୁହେଁ, ତାହାର ଟଙ୍କା
 ପଇସା ଓ ଧନ ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନରଣରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀତ । ସେ
 ସବୁ ବୃଥାରେ ବ୍ୟୟ ନ କରି, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଦଙ୍ଗ-
 ମାଂସ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ, ଏପରି କି ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପଦ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
 ଗୌରବ ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ ଦାନ କରେ ।

ରୁଟି ଓ ମାଛ— ଏହା ନିର୍ମଳ ଅନ୍ୟକରଣ ଓ ସଫଳ ଜୀବନକୁ
 ବୁଝାଇଛି । ସେ କୌଣସି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ, ରକ୍ତ, ଗଳାଗିପା
 ହୋଇ ମଗ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ପଶୁ ପକ୍ଷୀର ମାଂସ, କମ୍ପା ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ଅଶୁଭ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ ନାହିଁ । ସେ
 ଧନ ଅପବ୍ୟୟ କରେ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସ୍ୱରୂପ ତାର
 ଦେହକୁ ପାନ, ଚିତ୍ତ, ସିଗାରେଟ୍ ,ମଦ, ଗଞ୍ଜାଇ, ଅଫିମ ବା ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି କ୍ଷତିକାରକ ଔଷଧ ଦ୍ୱାରା ଅପବିତ୍ର ନ କରି, ଉପାଦେୟ,
 ଶୁଭ ଓ ସୁଖ୍ୟକର ଆହାର ଭୋଜନ କରେ । ସେ ସବୁ ପରସ୍ପିଷ୍ଠରେ
 ମଣ୍ଡଳୀର ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ଦିଏ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ,
 କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ ନ କଲେ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନଯାପନ କରି ହୁଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ମଣ୍ଡଳୀରେ,
 ପାରିକରକ ଉପାସନାରେ, ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭୁଲେ ନାହିଁ ।

ଖୋଲ ପୁସ୍ତକ— ଏହାର ଅର୍ଥ ବାଇବେଲର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଚିତ୍ତ
 ତାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ । ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାହା ପାଠ କରେ, ଏବଂ
 ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି, ଜୀବନ ଓ ଜ୍ୟୋତି, ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଧନ
 ଲଭ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ତାହା ଧ୍ୟାନ କରେ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
 ତାହାର ଚରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦୀପ ଓ ଶତ୍ରୁକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଖଡ୍ଗ ।
 ତାହା ତାହାର ଖାଦ୍ୟ, ପାମୟ, ପରିଷ୍କାର ହେବାକୁ ଜଳ, ଓ ଆତ୍ମାର
 ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦର୍ପଣ ଅଟେ ।

ଆନନ୍ଦରେ ସେ ହସ୍ତ ବଦଳ କରେ, କାରଣ ହସ୍ତ ବିନା
 ମୁକ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ । ସେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ଥାପିତ ଜାଣି
 ଜୀବନର ନୂତନତାରେ ଚାଲେ, ଉପରପୁ, ଅନନ୍ତ କାଳ ପ୍ରାୟୀ ଓ
 ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ଅନୁକ୍ଷେପ କରେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିତ ମିଳିତ ହେବାକୁ
 ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଏବଂ ଜଳ ନିକଟରେ ଶ୍ଵେପିତ ବୃକ୍ଷ ପରି, ଯାହା
 ଉପସ୍ଥଳ ମମୟରେ ଫଳ ଫଳେ; ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶାଖା ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକୃତ
 ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଯାହା ପ୍ରଭୁର ଫଳରେ ଫଳବାନ ହୁଏ । ପ୍ରବଚନ ଆତ୍ମାଙ୍କ
 ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧ ହେବ ତାର ହୃଦୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଥିବାରୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ
 ମଧ୍ୟ ଭୟ କରେ ନାହିଁ ।

ଦଶମ ଚିତ୍ର

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ; ଯେ ମୋଠାରେ
 ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, ପୁଣି ଯେ
 କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ”
 (ଯୋହନ ୧୧: ୨୫-୨୬) । “ଯେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର
 ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି,
 ପୁଣି ସେ ବିରୁଦ୍ଧ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିହୀନ କରି ଜୀବନରେ
 ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି” (ଯୋହନ ୫: ୨୪) । ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ବା ମୃତ୍ୟୁର ଯନ୍ତ୍ରଣା
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଅଗୋଚର । “ଜୟ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି, ରେ ମୃତ୍ୟୁ,

କାହିଁ ତୋର ଜୟ ? ରେ ମୃତ୍ୟୁ, କାହିଁ ତୋର ନାହୁଁ ? ମୃତ୍ୟୁର
 ନାହୁଁତ ପାନ, ଆଉ ପାପର ଦଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ରିଶ୍ଟର
 ଆତ୍ମନାମକ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତ୍ମନାମକ ଜୟ ପ୍ରଦାନ
 କରନ୍ତି. ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ” (୧ କରନ୍ତୀ ୧୫: ୫୫-୫୭) ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗମନା-
 ଗମନ କରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ । ଜଗତରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ
 କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ,
 ଯେପରି ପ୍ରେରିତ ପାଇଲ କହିଛନ୍ତି, “ଇହଲୋକରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ସହିତ ରହିବାକୁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା, କାରଣ ତାହା ଅମୃତ ଶ୍ରେୟସ୍କର”
 (ଫିଲିପୀୟ ୧: ୨୩) । ଯେ ହୃଦରେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନକୁ ମୃତ୍ୟୁ
 କରିଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶ୍ରୀମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ସେ
 ବ୍ୟାକୁଳ । ପ୍ରବଚିତ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରାଇ
 ଦିଏ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ମୋଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କର ।
 ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଋତୁରେ ଅନେକ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି; ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତା,
 ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
 ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସୁଖି ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
 ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଘନବୀର ଆସିବ, ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ
 ଥାଏ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଯେନ ଯିବ” (ଯୋହନ ୧୪: ୧-୩) ।
 “ତସ୍ମିନ୍ ଯାହା ଦେଖି ନାହିଁ; କର୍ଣ୍ଣ ଯାହା ଶୁଣି ନାହିଁ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର
 ହୃଦୟରେ ଯାହା ଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଈଶ୍ଵର
 ଆପଣା ପ୍ରେମକାଣ୍ଡ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅଛନ୍ତି”
 (୧ କରନ୍ଥୀ ୨: ୯) । ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ଭାଷା ନାହିଁ, ଯଦ୍ଵାରା
 ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମହିମାର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇପାରେ; ଯେଉଁମାନେ ଏହି
 ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର
 ଆଜ୍ଞାରେ ତଳପ୍ରତଳ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ।

ଏହି ଶେଷ ତଥ୍ୟରେ କଙ୍କାଳ (ମୃତ୍ୟୁ) ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
 ସ୍ଵର୍ଗଦୂତକୁ ଦେଖାଯାଇଛି । ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇଥିବା

ଆତ୍ମାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା ଦେହରୁ ବାହାରିବା ସିଖି ସେ ତାହାକୁ ନେଇ ଉଡ଼ି ଯାଇ ସ୍ଵର୍ଗର ଖୋଲ ଦ୍ଵାର ଭିତର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରି ଯୀଶୁଙ୍କ କୋଳରେ ଦେଲେ, ଯେ ତାହାକୁ ସ୍ତେପ କଲେ ଓ ତାହା ପାଇଁ ଦେହ ଧାରଣ କରି ଚୂର୍ଯ୍ୟାକୁ ଆସି ଜୀବନ ଦେଲେ । ସ୍ଵର୍ଗଦୁରଗଣ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ ସ୍ଵାଗତ କଲେ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବେଶ, ଉତ୍ତମ ଓ ବଶିଷ୍ଠ ଦାସ,.....ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ସଦ୍‌ଭାଗୀ ହୁଅ” (ମାଥୁର ୨୫: ୨୧) । ତାହା ଉପରେ ଶୟତାନର ଆଉ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ, “ସବାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାଙ୍କ ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମରଣ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅଟେ” (ଗୀତ ସଂହିତା ୧୧୭: ୧୫) । “ପୁଣି ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଲେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; ହଁ, ଆତ୍ମା କହୁ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବନ୍ଧାମୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବ” (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୪: ୧୩) ।

ଶେଷ ଅନୁଯୋଗ

ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଈଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ନିଜର ହୃଦୟ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପାରନ୍ତି । ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ତେପ କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଅନୁଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି, “ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର (କନ୍ୟା), ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ମୋତେ ଦିଅ” (ହିତୋପଦେଶ ୨୩: ୨୬) । ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀକଳ୍ପ, ନୈରାଶ୍ୟମୟ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହୃଦୟକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ସେ ନୂତନ ହୃଦୟ ଓ ନୂତନ ଆତ୍ମା ଦେବେ, ଆପଣଙ୍କର କପଟମଣ୍ଡଳ ହୃଦୟର ଅଭିଳାଷ ଦ୍ଵାରା ଭୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ, “ସେ ଆପଣ

ଅନ୍ତଃକରଣରେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ସେ ମୁଖ୍ୟ, ମାତ୍ର ସେ ଜ୍ଞାନରେ ଚାଲେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ” (ହିତୋପଦେଶ ୧୮: ୨୭) । ନିଜର ପାପକୁ ଭରଜାଗ କରି ଧର୍ମ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତୁ, “ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୀଶୁରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ” (ସୋମୀୟ ୭: ୨୩) ।

ଯଦି ଆପଣ ନିଜକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ, “ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ଵାସରେ ଓ ପ୍ରେମରେ ସେହି ନିରାପୟ ବାକ୍ୟ ଦୃଢ଼ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ । ଏହି ବିଷୟରେ ଶାନ୍ତ ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯାହା ସମର୍ପଣ କରି-ଅଛି, ତାହା ମହା ଚିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ଯେ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଦୃଢ଼ ରୂପ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛି” (୨ ଥମୋସ୍ ୧: ୧୨) । ଅତି ପବନ ବିଶ୍ଵାସରେ ନିଜକୁ ତେଜୁ, ପବନ ଆତ୍ମାରେ ପାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଦୃଢ଼ ପାଆନ୍ତୁ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଇପରେ ସଦା ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ସେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି ।

“ଯେ କୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵକନରୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପୁଣି ଆପଣା କୌରବ ସମ୍ମୁଖରେ ମହାନଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଗତକର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର, ଗୌରବ, ପ୍ରତ୍ୟାପ, ପରାକ୍ରମ ଓ କର୍ତ୍ତାପଣ ପନାଦିକାଳ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ସୁଗେ ସୁଗେ ତାହାଙ୍କର ଆମେନ (ପିତୃଦା ୨୪-୨୫) ।

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coracao do Homem" é obtido em mais de 538 linguas e dialectos falados em todo o mundo, a saber: (Africa, Asia, America do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuftamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

E-MAIL: info@angp-hb.co.za
info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

A Gospel Literature Mission financed by donations
Une Mission de litterature evangelique financee de dons
Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)